

KATALOG

Budoucnost a přítomnost Prahy 1
2000
(IV.ročník)

Obsah

Soutěž	4
Výtvarná soutěž – Pomník obětem komunismu	4
Územně plánovací dokumentace	7
Aktualizace urbanistické studie Pražské památkové rezervace	7
Studie možnosti regulace – nám. Republiky	7
Architektonicko-dopravní studie tramvajové tratě	8
Projekty rekonstrukcí	9
Rekonstrukce kostela sv. Anny	9
U Sovových mlýnů 2/503, Kampa –Malá Strana	9
Valdštejnský palác a jízdárna- Senát	10
Valdštejnská jízdárna	10
Palác Kinských	11
Rekonstrukce kina "SKAUT" na "DIVADLO MINOR" Vodičkova 674/6, Praha 1	11
Hotel Tržiště, ul. Tržiště 9/368, Praha 1 Malá Strana	12
Václavské náměstí č.22 – bývalý "hotel Juliš"	13
Konviktská č.24 – oprava věže	14
Výtah ve věži Staroměstské radnice	14
Knihovna a čítárna Akademie věd ČR , Národní třída 3	15
Rekonstrukce stanice metra Malostranská	16
Prostory oddělení pasů a občanských průkazů OÚ Praha 1	16
Dům s pečovatelskou službou U Zlaté studně 1	17
Rekonstrukce objektů U radnice čp. 13, 14 – U zelené žáby a U tří bubnů	17
Dům U Zlaté husy, Dlouhá 12	18
Opletalova 26	18
U Lužického semináře 2	18
Rekonstrukce a přístavba domu Všehrdova 15/437	19
Revoluční 28/1403	20
Letenská 5	20
28.října 7	20
Haštalská 1 – Dům fotografie	21
Loretánské náměstí 2	21
Hroznova 5	21
Půdní vestavba Masná	22
Půdní vestavba Haštalská	22
Nové projekty	23
Václavské nám. 4 – palác Astra II	23
Stará celnice, V Celnici 4	23
Bredovský dvůr	23
U milosrdných 2, penzion pro tělesně postižené	25
Atelier J.Sudka – replika	25
Dům v Hellichově ul., Malá Strana	26
Zeleň a veřejné prostory	27
Zahrady pod Pražským hradem	27
Obnova Vojanových sadů – rehabilitace terasy klášterní zahrady a předprostoru kaple sv. Terezie	27
Křižovatka U obecního domu, Královská	28
Náměstí Franze Kafky	28
Křižovatka Pštrossova, Na Struze, Vojtěšská	29
Křižovatka V kolkovně, Dušní, Věžeňská, Široká	29
Dětské hřiště – Petřín	30
Dětské hřiště pod Karlovým mostem	30
Pamětní desky	31
Návrh pamětní desky generála Karla Janouška	31
Pamětní deska bratří Čapků	31

Pohyb pod zemí a na povrchu.....	32
Kolektory v centru hl. m. Prahy	32
Protipovodňová opatření na ochranu hl. města Prahy	32
Studie rozvoje cyklotras na Praze 1	33

Soutěž

Výtvarná soutěž – Pomník obětem komunismu

Výtvarná soutěž byla vyhlášena MČ Praha 1 jako kombinovaná, dvoukolová v únoru 2000 a ukončena byla závěrečným vyhodnocením návrhů dne 13. 9. 2000.

Rozhodnutím poroty se na 1. místě umístil návrh autorů ak. sochaře Olbrama Zoubka, Zdeňka Hölzla a Jana Kerela.

Pomník obětem komunismu Praze chybí. Zvolené místo na Újezdě je důstojné, přitom na patě Petřína. Procházky po Petříně nutí k zamyšlení.

Pomník vidíme jako důstojný, ne přehlédnutelný, jednoduchý – přitom ale civilní. Navrhujeme v ose Vítězné ulice zvětšené schody – stupně, na kterých budou osazeny sochy a torza občanů – obětí. Jedna socha bude v popředí zástupu, mizejícího do strání. Jak sochy ustupují, ubývají, mění se v torza. Mezi torzy cítíme ty, kteří nepřežili. Návštěvník může procházet a konfrontovat se s metaforou oběti a utrpení.

Stupňovité schody budou z vysoce kvalitního, hladkého betonu. Horní plochy stupňů jsou ve spádu. Uprostřed je bronzová linka – inlay. Tam, kde schodiště prolíná vodorovnou pěší cestu, je spád a výška stupňů zmírněna – uprostřed se setkávají s niveletou svahu, dole jsou mírně pod ní, nahoře mírně nad ní. Tak ten, kdo prochází, vždy mírně pocítí dotek s pomníkem.

Sochy budou z bronzu. Celá postava i torza budou vylita z jednoho modelu s tím, že budou chybět některé části těl. Bronz bude na vnějším povrchu cizelovaný a patinovaný do tmava. V pohledech dovnitř – torza jsou dutá, stěny v síle bronzu – je materiál neopracovaný tak, jak vyšel po odlití.

Postavy jsou osazeny bez plint, přímo na beton stupňů. Měřítko "lidské" – mírně nadživotní. Sadové úpravy ponecháváme stávající. Pouze tvary záhonků vlevo a vpravo od pomníku jsme zaoblili.

Vzhledem k umístění pomníku je nezbytné odstranit (posunout) stožáry tramvajových kolejí a přemístit sloup veřejného osvětlení.

Návrh nejvíce ze všech soutěžních návrhů předložených ve II. kole dokumentuje výrazný pozitivní vývoj proti I. kolu soutěže. Prezentace je provedena na vysoké profesionální úrovni architektonické i výtvarné a porota nemá pochybnosti o schopnosti autorů realizovat svůj záměr. Myšlenka i symbolika návrhu nejsou prvoplánové, přitom však budou srozumitelné.

Na 2. místě se umístil návrh Marka Borsányiho z Českého Krumlova.

Záměrem autora je umístit pomník do parku bez patosu a přehnané piety. Pomník je proto osazen přímo v terénu mezi chodníky, které parkem vedou a předpokládá se pouze zadláždění plochy přiléhající k pomníku. Na konci parku tak vzniká dlážděné náměstíčko, jehož střed tvoří pomník. Svažitosť terénu je zachována i v průchodu uvnitř pomníku. Postupně se snižující výška průchodu umocňuje žádoucí pocit stísněnosti.

Pomník se při čelním pohledu odchyluje přibližně o 1° od svislé osy (tj. odklon o cca 6 cm). Odchylna při bočním pohledu činí asi 0,5° (tj. cca 3 cm). Z hlediska ideového, náklon symbolizuje nepřiznanou labilitu socialistického režimu a podtrhává dojem stísněnosti při vstupu do vnitřního prostoru pomníku. Z hlediska urbanistických vztahů naklonění vyvažuje pomník z řádu okolní zástavby.

Pomník je navržen jako sestava tří samostatných železobetonových skořepin s předpokládanou tloušťkou stěny 10 cm. Dva duté hranoly, odlité do dřevěného bednění a osazené na základové desce, nesou 41 betonových hlav, na kterých spočívá třetí dutý hranol.

Čtyřmi hlavami procházejí ocelové nosníky zakončené čepy, na které dosedá horní hranol. Váha horního hranolu (přibližně 6,5 t) je na základovou desku přenesena čtyřmi pilíři uvnitř spodních hranolů.

Pomník je průchozí, autor ale omezuje šířku průchodu na 50 cm. Účelem je dostat návštěvníka do přímého kontaktu s betonem. Průchodem lze projít k výklenku, který nahrazuje 42. hlavu. Vstupem do něj se návštěvník zařazuje do strnulého útvaru socialistických občanů. Hlavy, jejichž počet symbolizuje počet let komunistické moci, jsou modelovány pouze v náznaku, individuální rysy obličejů jsou záměrně potlačeny. Autor tím odkazuje k režimním snahám o nivelizaci socialistické společnosti o programové potlačování projevů člověka jako jedinečné osobnosti.

Vnější plášť pomníku zachovává hrubou strukturu betonu litého do dřevěného bednění. Idea a výtvarný nápad tohoto návrhu byly porotou v I. kole hodnoceny velmi vysoko. Byly však pochybnosti o výtvarné i profesionální schopnosti autora dovést návrh k úspěšné realizaci. Porota postrádala i jakýkoliv náznak architektonického řešení. Návrh odevzdaný do II. kola soutěže tyto pochybnosti ještě prohloubil, protože podle názoru poroty nedokumentuje proti 1. kolu žádný výtvarný vývoj. Naopak od úspěšné realizace se spíše vzdálil.

O 3. místo se dělí návrhy dva.

Návrh ak. soch. Milana Váchy a Ing. arch. Stanislava Švece.

Objekt solitéru komponovaný ze tří monolitních pylonů vytváří prostorový rámec pro doprovodný motiv symbolu mřížky. Tato kompaktní část plastiky vymezuje volnost prostoru do podoby vertikálních průzorů, uzavřených šterbinami mřížky, které doplňuje subtilní motiv pnoucí plané růže.

Tyto symboly knuty vězení a křehkosti svobody ponechávají prostor i pro pocit sakrální symboliky, blízké tradici křesťanského pojetí piety. Tomu napovídá i trojjedinnost kompozice solitéru. Piedestal (sokl), jako sarkofág symbolizuje náhrobní kámen. Umožní obřad piety, kladení věnců a květin na památku obětí.

Celkové pojetí pomníku a úpravy jeho okolí (vybavení ploch, osvětlení, nasvícení solitéru, výtvarné a řemeslné detaily, zeleň a parkové úpravy) poskytne prostorový rámec pro individuální zamyšlení i pro obřad trýzny. Monument pomníku by měl trvale zpřítomňovat neodčinitelnost křivd navršených minulostí a zároveň být nepřehlédnutelným mementem pro všechny současné i budoucí režimy a ismy.

Tvarování a umístění solitéru předpokládá jeho uplatnění ze všech pozorovacích úhlů, daných přístupovými cestami, průhledy a stanovišti, libovolně zvolenými.

Dominantní význam hlavní kompoziční osy (směr ul. Národní, Vítězná) podporuje hmotová skladba a způsob osazení objektu. Úpravy okolí pomníku (situace část B) by mohly přispět k zesílení celkového působení souboru.

Kvalitně zpracovaný a výtvarně kultivovaný návrh. Porota je však toho názoru, že výtvarný projev není soudobý a tvarově připomíná plastiky realizované v dřívějších dobách. O určitých rozpacích autora svědčí naznačovaná zeleň uvnitř plastiky (břečťan?) – tuto úpravu považuje porota za nevhodnou.

Návrh autorů Petra Jandy a Aleše Kubalíka:

Chtěli bychom podotknout, že nepovažujeme výběr místa za nejvhodnější. Vámi zmiňované "jasné urbanistické vazby" jsou reprezentovány dlouhým průhledem ulic Vítěznou zakončeným strání petřínského kopce. Dle našeho názoru lokátoři podlehli klasické linii uvažování, kde si dlouhý průhled žádá vypointování dominantou a nechali se unést dojmem, že by to tam "něco" chtělo. Tohoto principu bylo hojně využíváno právě totalitárními

systemy, kdy i u nás s podobným založením vznikaly veliké, architektonicky řešené pomníky, svou velikostí přímo úměrné délce průhledu.

Kontextuální vazba zde chybí, navrhovaný pomník by měl působit jen jako jakýsi zajímavý doplněk prostoru či návrhu urbanisty, nikoli jako svébytné umělecké dílo. Nicméně považujeme tento stav zadání za hozenou rukavici – naše řešení je pokusem se o redefinici pojmu pomník v dnešní době a na takto vybraném místě.

Lidé v naší zemi žili 40 let v totalitním režimu. Během tak dlouhé doby syndrom utlačování a omezování svobody jiných prorostl celým národem a dnes je velmi těžké říci kdo je jen obětí. Proto jsme tíhu tohoto rozhodování přenesli na každého, kdo k tomuto památníku přijde, každý sám je nucen rozhodnout, jakým člověkem je. Hlavním motivem celého památníku se stalo zrcadlo. Každý, kdo k němu přijde, bude nucen podívat se sám sobě do očí.

Nechceme tímto způsobem skutečné oběti uvádět v rozčarování. Velmi si vážíme všech, kdo svůj těžký úděl byli schopni unést, vzdáváme jim tímto způsobem hold, jejich síla a hrdost je pro nás příkladem, ponaučením a závazkem. Naopak, chceme zapůsobit na každého a nabídnout mu prostor ke kontemplaci, zamyšlení se nad sebou samým.

Není třeba symbolů, ale tichého zamyšlení.

Jeden ze zajímavých moderních a originálních návrhů I. kola, který však ve II. kole nerozptýlil určité pochybnosti poroty. Návrh podle názoru poroty působí ještě více scénograficky či jako zařízení dočasného charakteru a rozchází se tak s tématem soutěže.

Územně plánovací dokumentace

Aktualizace urbanistické studie Pražské památkové rezervace

Aktualizace urbanistické studie Pražské památkové rezervace vychází z urbanistické studie zpracované v letech 1992 (koncept) až 1994 (návrh) a rozpracovává v podrobnějším měřítku Územní plán hlavního města Prahy schválený Zastupitelstvem hlavního města Prahy (usnesení č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999), který nabyl účinnosti 1. 1. 2000. Studie vychází ze zásad Strategického plánu schváleného Zastupitelstvem hlavního města Prahy dne 25. 5. 2000 (usnesení č. 19/03).

Aktualizace urbanistické studie Pražské památkové rezervace je zpracována na základě usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 15/07 ze dne 27. 1. 2000, ve kterém Zastupitelstvo hlavního města Prahy :

- I. Souhlasí s vyhodnocením projednání návrhu zadání aktualizace urbanistické studie PPR a návrhem na vyřízení připomínek dotčených městských částí uvedených v příloze tohoto usnesení
- II. Schvaluje zadání Aktualizace urbanistické studie PPR uvedené v příloze tohoto usnesení.
- III. Ukládá radě ZHMP pořídit aktualizaci urbanistické studie Pražské památkové rezervace a projednat ji ve smyslu § 1, odst. 2 a 4 stavebního zákona s kontrolním termínem 31. 10. 2000.

V usnesení rady zastupitelstva hl. m. Prahy č. 0044 ze dne 18. 1. 2000 o zadání aktualizace urbanistické studie Pražské památkové rezervace byl stanoven termín pořízení studie 30. 6. 2000.

Usnesením rady Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 0641 ze dne 30. 5. 2000, které revokovalo bod II. 2.1 usnesení rady ZHMP č. 0044 ze dne 18. 1. 2000, byl změněn termín pořízení aktualizace urbanistické studie na 29. 9. 2000.

Oficiální projednávání začíná dnem 18. 10. 2000, veřejné projednání se koná dne 20. 11. 2000 v 9. 00 hod ve velkém sále Útvaru rozvoje hl. m Prahy (Martinický palác), 1. Patro, Hradčanské nám .8. Praha 1.

Do 30 ti dnů ode dne veřejného projednání, tj. nejpozději do 20. 12. 2000 může každý uplatnit svá stanoviska, připomínky a námítky k aktualizaci urbanistické studie Pražské památkové rezervace ve smyslu § 21 odst. 2 a 4 Stavebního zákona. K později podaným podnětům nebude přihlédnuto.

Studie možnosti regulace – nám. Republiky

Důvodem zadání zpracování těchto podkladů je potřeba MČ Praha 1 získat dostatečné a aktuální informace o stavu nám. Republiky, resp. jeho širšího okolí. Tyto informace mají sloužit k rozhodování o významných stavebních intervencích, které jsou připravovány, nebo potenciálně reálné v této části města.

Jedná se v první řadě o analýzu aktuálního stavu, především z pohledu urbanisticko-architektonického a dopravního. V druhé řadě pak o vyhodnocení potenciálu formou popisu možných principů variant dalšího utváření prostoru.

Vstupem do úvah je předpoklad zklidnění prostoru (cestou maximálního omezení vstupu automobilů), vytvoření možnosti návratu tramvajového spojení mezi ulicemi Na Poříčí a Příkopy a nepropojení staroměstského okruhu pro automobilovou dopravu. Jedná se o závažná rozhodnutí, která takto jednoznačně vymezují rámec pro předložené úvahy.

Prostor Nám. Republiky je jedním z nejvýznamnějších míst center města jak z pohledu urbání struktury, ze které je patrné, že odtud vybíhají, resp. se zde setkávají trasy významných městských tříd, tak z pohledu významnosti aktivit, využití okolních stavebních fondů. Takto

tvoří jeden pól pražského "city" a spolu s prostorem okolí Václavského náměstí nejvíce exploatovanou plochou pro komerční aktivity v rámci pražského centra. Koncentrace pěšího provozu zde dosahuje pražského maxima.

Prostor náměstí je velmi složitý. Jeho půdorysný tvar je velmi nepravidelný a je výsledkem vývoje, který nikdy neznamenal výrazně cílené koncipování prostoru jako náměstí určité půdorysné formy. Ta byla hledána v mnoha projektech a soutěžích, nikdy se však neustálila do jasné podoby. Od návrhů na zcela nové prostorově geometrické formy se dnes názor stabilizoval spíše do nové interpretace stávajícího rostlého stavu.

Ani okolní zástavba nevykazuje větší jednotu, naopak je fragmentární a nesourodá. Urbanistický význam prostoru není vyjádřen adekvátní kvalitou budov, které jej vytvářejí. Proto je v současném stavu nutno nalézt aspoň nějaký kompoziční systém, ke kterému by v dalším vývoji měl prostor směřovat.

Architektonicko-dopravní studie tramvajové tratě

Tato studie byla zpracována na základě objednávky Obvodního Úřadu Městské části Praha 1, za účelem prověření možnosti znovuzavedení tramvajové tratě do ulice Na příkopě a okolí. Předmětem studie je nalezení optimálního řešení vedení tramvajové tratě z hlediska urbanistického, dopravního a architektonického řešení parteru náměstí.

Studie zahrnuje ulice Na příkopě, Václavské náměstí, Vodičkovu a Jindřišskou ulici, Náměstí Republiky a bezprostředně související oblasti, přičemž jsou řešeny i širší dopravní vztahy k území s touto oblastí dopravně souvisejícími.

Projekty rekonstrukcí

Rekonstrukce kostela sv. Anny

Objekt kostela sv. Anny je součástí komplexu Anenského kláštera nacházejícího se na Starém Městě pražském. Jedná se o jednolodní gotický kostel s vestavěnou galerií a přistavěnou věží. Objekt kostela těsně přiléhá k ostatním objektům Anenského kláštera a návrh rekonstrukce zahrnuje i objekt přístavku. A takto jsou objekty pracovním členěny.

Záměrem rekonstrukce kostela sv. Anny je konzervace současného stavu vnějšího i vnitřního pláště budovy s vložením interiérových prvků. Naším cílem je vytvoření univerzálního prostoru vhodného pro koncerty, konference, výstavy, firemní setkání apod. Provozovatelem těchto aktivit, stejně jako celého objektu, bude investor akce – Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97.

Exteriér budovy kostela, která je součástí kláštera sv. Anna, je po rekonstrukci, jenž proběhla v 80. letech 20. století. Do interiéru jednolodního kostela s galerií je vložená několikapodlažní dřevěná konstrukce, jež sloužila jako skladovací prostory od r. 1782, kdy byl kostel odsvěcen Josefem II. Celému prostoru vévodí 650 let starý, nyní zrekonstruovaný krov. Pod úrovní přízemí se nacházejí podzemní krypty. Do budovy vedou tři vstupy. Jeden je ze druhého dvora areálu kláštera a bude sloužit pro přístup do objektu pro účinkující a V.I.P. Ostatní vstupy jsou vedeny od Liliové ul., kudy budou mít přístup návštěvníci objektu a denní turisté. Návštěvníci kulturních akcí a konferencí budou mít přístup přímo do přízemí objektu. Turistům bude zpřístupněna galerie objektu zadním vstupem a poté po točitém vřetenovém schodišti umístěném ve věži.

V přízemí objektu kostela bude umístěno sezení rovnoměrně po celém půdorysu, mimo prostoru jeviště. Galerie bude přístupná denním turistům. V objektu přístavku je navrženo zázemí pro návštěvníky (cca 300 osob) a účinkující (cca 15 osob). Skladové prostory určené k provozu kostela budou umístěny taktéž v přilehlém přístavku. Strojovna zařízení TZB je navržena do přízemí věže.

Stávající prostory užívané ND budou dotčeny jen minimálně. Pro skladové prostory bude vybudován nový vstup přímo ze druhého dvora, pro pronajímané kanceláře v patře přístavku bude vybudováno nové sociální zařízení.

U Sovových mlýnů 2/503, Kampa – Malá Strana

Stavební povolení bylo vydáno 29.3.2000. Na zhotovitele stavby byla vyhlášena obchodní veřejná soutěž dle zákona 199/94 Sb. v platném znění. Na základě rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky byla uzavřena smlouva o dílo s PSJ holding, a.s. Jihlava.

Objekt Sovových mlýnů je umístěn v parku na pražské Kampě. Objekt tvoří skupina budov nestejněho architektonického charakteru (objekty A,B,C,D,E,F,G), které spolu tvoří uzavřený dvůr. Stavební úpravy zahrnují komplexní opravu objektu, přizpůsobení dispozičního řešení potřebám provozu galerie a jejího zázemí. Jedná se zejména o výměnu dožilých stavebních konstrukcí a prvků, osazení moderní technologie vč. vybudování plynové kotelny, vybudování inženýrských sítí, restaurování umělecko-řemeslných prvků atd. Koncepce využití prostor pro výstavní účely vykazují co největší universálnost a variabilitu s tím, že všechny objekty budou využity pro expozici sbírek.

V průběhu rekonstrukce objektu byly zpracovány nové návrhy architektonického řešení některých částí objektu oproti projektu ke stavebnímu povolení. Prosklená visutá terasa na objektu E, povolena OV OÚ MČ Praha 1 dne 4.8.2000, je v zásadě dokončena, na část změn bylo vydáno rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením a budou průběžně realizovány. Některé další návrhy změn jsou projednávány v rámci odvolacího řízení

Ministerstva kultury ČR. Jedná se zejména o výšku zakončení věže objektu C proskleným uměleckým artefaktem a prosklené arkýře na objektu F-konírna.

Po hlavním schodišti mohou návštěvníci vystupovat postupně z kamenného historického prostoru přes prosklené schodiště věže až na otevřenou skleněnou terasu. Nástavba skleněných arkýřů v objektu F ohlašuje muzeum z parku a zároveň zajišťuje využitelnost a osvětlení půdního prostoru. Terasa bude využita pro umístění exponátů, část terasy, kterou tvoří visutá terasa, je prosklená, současně umožní návštěvníkovi zajímavé pohledy na řeku a nábřeží.

Valdštejnský palác a jízdárna- Senát

Valdštejnský palác patří mezi nejvýznamnější pražské historické objekty, je Národní kulturní památkou. V posledních letech byl objekt součástí Ministerstva kultury a v r. 1996 bylo definitivně rozhodnuto o novém využití. Palác se stal sídlem Senátu Parlamentu České republiky. Obnova objektu C je součástí obnovy celého Valdštejnského areálu. Úpravy obj. A, A1, B byly již dokončeny. Na rozdíl od ostatních objektů však bude tento objekt v cílové etapě z větší části vyčleněn pro galerijní, muzejní a kulturní účely a bude tedy využíván především veřejností. Projektová dokumentace a stavební úpravy řeší proto především možnost zajištění ochrany unikátní historické architektury a mobiliáře, upřednostňuje historické prostředí před projevem současnosti v návaznosti na zpřístupnění atraktivních prostor palácového komplexu veřejnosti s minimalizováním konfliktních míst v souběhu různých funkcí.

Většina architektonicko-stavebních úprav je zaměřena na rehabilitaci prostor v minulosti porušených nevhodnými stavebními zásahy, na úpravy některých okenních otvorů, úpravy v prostoru druhého vstupu z náměstí, aby bylo umožněno jeho znovuotevření, nebo odstranění nevhodných příček, vedení a jiných rušivých prvků.

Samostatnou kapitolu tvoří hygienická zařízení, která většinou neodpovídala současnému standardu ani hygienickým předpisům. Všechna tato zařízení, úklidové komory i čajové kuchyňky jsou navrženy nové. Nejvýraznějším stavebním zásahem je vestavba výtahové šachty v jižní části západního křídla.

Kromě těchto zásahů, které mění stávající dispozici a provoz je architektonická činnost soustředěna na úpravu a obnovu povrchů a stavebních prvků. Jedná se o obnovu prvků, které je nutno rekonstruovat v důsledku stavební činnosti, ale i o úpravy vyvolané špatným technickým stavem a nevhodným estetickým působením.

Veškeré navrhované zásahy jsou průběžně konzultovány se SÚPP, který je pověřen výkonem památkového dohledu a Komisí expertů pro obnovu Valdštejnského paláce.

Valdštejnská jízdárna

Je součástí areálu Valdštejnského paláce. Na rozdíl od ostatních objektů bude objekt jízdárny využíván nadále pouze pro galerijní, muzejní a kulturní účely. Zpracovaná dokumentace a vlastní obnova objektu neměla tedy za cíl změnu funkčního uspořádání, ale pouze zlepšení provozních podmínek galerie.

Většina architektonicko-stavebních zásahů vycházela ze zásady, že historicko-architektonická hodnota objektu je nadřazena nově navrženým prvkům a použité technologii. Tím byl dán i charakter celkové obnovy objektu. Byl nově vybudován suterén, téměř pod celým půdorysem objektu, kde byly soustředěny veškeré obslužné a technické prostory, jako např. sociální zařízení, šatny, úklidové komory, dílny, sklady, strojovny VZT, výtahů, místnosti rozvaděčů silno i slaboproudu apod. U ostatních prostor objektu, kde došlo jen k drobným úpravám dispozičního řešení a provozu, soustředila se architektonicko-stavební činnost zejména na zlepšení provozně-technických parametrů objektu a na úpravu a obnovu

povrchů a stavebních prvků. Jednalo se podobně jako u ostatních objektů Valdštejnského paláce o obnovu prvků, které bylo nutno rekonstruovat v důsledku stavební činnosti, ale i úpravy vyvolané špatným technickým stavem a nevhodným estetickým působením.

Závěrem je možno konstatovat, že obnova Valdštejnské jízdárny splnila předpoklady projektanta a investora a již plní dobře úlohu výstavního sálu Národní galerie.

Palác Kinských

Palác Kinských je součástí historické zástavby Staroměstského náměstí v Praze. Hlavním průčelím je obrácen do staroměstského náměstí, průčelím zadní budovy do Týnské uličky.

Jedná se o monumentální, nejvýznamnější pozdně barokní stavbu v Praze – palác Golz-Kinských byl postaven Anselmem Luragem podle návrhu K.I. Dienzenhofera v letech 1758-1765. Klasicistní úpravy, především empírové schodiště a sály byly provedeny v letech 1834-1836 stavitelem Josefem Krannerem podle plánů architekta Kocha. Dnešní budova překrývá románský dům z druhé poloviny 12. století a pozůstatky gotických objektů s renesančními přístavbami.

Areál paláce je rekonstruován pro uložení Sbírek kreseb a grafiky Národní galerie, pro výstavní a společenské prostory, depozitáře, pomocné provozy a administrativní provoz Národní galerie. Téměř celé přízemí a část sklepů jsou rekonstruovány pro komerční využití. Jsou zde prodejny, kavárna, vinárna a loutkové divadlo. Kapacita výstavních prostorů je zvětšena o historicky velmi cenné sklepy v hlavní budově. V těchto prostorách je možné pořádat výstavy, případně prezentovat sklepy samotné jako architektonické dílo. Rekonstrukce zpřístupnila i historickou knihovnu Kinských.

Palác Kinských je nemovitou Národní kulturní památkou. Návrh rekonstrukce vycházel z této skutečnosti. Návrh respektoval plně všechny dochované architektonické detaily, průčelí, v interiérech dochovanou palácovou dispozici historické konstrukce. Umístění nutných technologických zařízení (kotelny, strojovny, technologie stravovacích provozů apod.), výtahů, hygienických zařízení i depozitářů je situováno do míst, která jsou ze stavebně architektonického hlediska vhodná.

Rekonstrukce kina "SKAUT" na "DIVADLO MINOR" Vodičkova 674/6, Praha 1

Dům čp.67R4/II - PALÁC SKAUT - ve Vodičkově ulici v Praze 1 je osmipodlažní objekt se dvěma podzemními a šesti nadzemními úrovněmi. Jedná se o funkcionalistický, obchodní a nájemní dům s kinem a restaurací, postavený v letech 1927-29. Dům se nachází v místech zbořeného barokního domu, ze kterého se zachoval vrcholně barokní portál z roku 1710, dnes osazený ve vstupu z Navrátilovy ulice a lev držící kartuši, dnes umístěný v pasáži u paty schodiště do restaurace.

Dům je nárožní, objektem v přízemí prochází vnitřní zalomená pasáž, spojující Vodičkovu a Navrátilovu ulici. Pětipatrové průčelí objektu, s posledním ustupujícím patrem, je odlehčeno proskleným parterem a okenními pásy 1.patra. Střecha objektu je rovná. Objekt je složité hmotové konfigurace, s vnitřním světlíkovým dvorkem a křídly zabíhajícími do středního bloku.

Dvě podzemní podlaží vymezují prostory kina. Pasáž s širokými výkladci, zastřešená sklobetonem se zalamuje v křížení zadních traktů. Na pasáž navazují další dvě schodiště, která spojují pasáž s podzemními podlažními objektu, schodiště při Vodičkově ulici připojuje pak 2.NP - restauraci "U Bumbříčka".

Od počátku 80.let přestaly být prostory využívány Československou televizí jako nahrávací studio a sloužily jako sklady. Od té doby začalo zřejmě jednak výrazné chátrání celého prostoru.

Navrhovaný prostor bývalého kina bude využit pro divadelní soubor loutkového divadla "MINOR". Divadelní provoz je řešen s provozním zázemím v obou suterénních prostorech, administrativní zázemí a dílny budou řešeny v témž objektu v rámci rekonstrukce vyšších podlaží. Hlavní vstup do suterénního sálu je v čele pasáže, proti hlavnímu vstupu z Vodičkovy ulice. Ke vstupu zprava přiléhá pokladna - předprodej vstupenek a zleva prostor pro inspektora hlediště.

Z mezipodesty hlavního schodiště je přístupná šatna diváků a hygienické příslušenství. O další púlpato níž, tedy na úrovni 1.PP, je situován hlavní foyer s prostorem občerstvení. Z něj je vstup do horní úrovně divadelního sálu. Na této úrovni je situováno rovněž bezbariérové WC. Po hlavním schodišti lze sestoupit dále na druhou mezipodestu, která je otevřena do výstavního prostoru (expozice loutek) a dále pak do druhého foyer na úrovni 2.PP, ze kterého je vstup do spodní části hlediště. K druhému foyer přísluší hygienické zázemí - WC pro diváky.

Hlediště má stupňovité uspořádání. První řada je na rovině, další řady jsou na stupních vytvořených na železobetonové desce, která propojuje původní úroveň balkonu s podlahou u forbíny jeviště. Sedadla pro 204 diváků jsou v jednotlivých řadách osově prostřídána, v 1.a poslední řadě jsou vyhrazena místa pro imobilní diváky. V úrovni 1.suterénu jsou nad sál vykonzolovány dva technické balkony, sloužící pro osvětlovače. Nad hledištěm je osazena pojízdná lávka, sloužící k montáži svítidel na stropní rošt.

Jeviště je vytvořeno v čele sálu. Pod jevištěm je navržena jevištní vana. Je osazena pěti zvedacími nůžkovými stoly rozměru 8x1 m, které umožňují variabilně upravit prostor hlediště a jeviště. Ve 2.suterénu jsou umístěny sklady dekorací a kostýmů, hygienické příslušenství herců a zkušebna. K oběma stranám jeviště přiléhají přípravný. V prostoru stávajícího světlíku bude vybudován bezbariérový osobní výtah, z něhož budou přístupny obě podzemní podlaží i obě mezipodesty hlavního schodiště. Zbývající část světlíku bude zastřešena prosklenou konstrukcí.

V 1.NP za hlavním schodištěm je samostatný komerční prostor se zázemím (jeho využití není v současné době známo), který je přístupný po vyrovnávací rampě s ochozovou lávkou, která zároveň slouží k nástupu do osobního výtahu. Vlastní architektonické řešení prostor hlediště, foyer, občerstvení, šatny, hlavního schodiště a hlavního vstupu je předmětem samostatného projektu interiéru.

Hotel Tržiště, ul. Tržiště 9/368, Praha 1 Malá Strana

Na místě dnešního souboru objektů stávaly původně tři domy ze třináctého a čtrnáctého století. Předchůdcem dnešní budovy byl mezi divadelníky známý pivovar "U Karabinských" – třípatrový klasicistní dům s dvojicemi sdružených oken ve třech osách, se třemi dvory, obklopenými na hluboké parcele převážně jednotraktovými křídly. Ve 20. a 30. letech prošel celý objekt postupnými přestavbami pro potřeby ministerstva vnitra. R.1924 se uskutečnily vnitřní úpravy ve staré přední budově (mj. zde byl zřízen sál k cenzurnímu promítání filmů) podle proj. Vladimíra Fialy, r. 1928 upravovala firma Freiwald & Böhm místnosti v křídlech u 3. dvora, v l. 1930-1931 vznikla nová zadní budova a zvyšovala se další křídla u zadního dvora (proj. K.Pecánek, stav. Ladislav Rieger, později J. S. Svoboda a firma V. Vondrášek & A.Klečánek). 13.10.1932 byl schválen projekt novostavby všech dalších křídel (mimo čelní dvoutrakt) od J.S.Svobody. U razítka provádějící firmy V.Vondrášek & A.Klečánek je na plánech podpis K.Pecánka. Stejná firma provedla konečně i novostavbu čelní budovy; 31.7.1934 byl schválen její projekt (J.S.Svoboda), 28.12.1934 povolena demolice starého domu a následná novostavba, jejíž kolaudace proběhla 20.8.1937. V r.1938 byl publikován nález hodnotných architektonických detailů, odkrytých při stavebních pracích v objektu (hlavice sloupu, fragmenty malovaných stropů).

Po 2. sv. válce byl objekt využíván jako kancelářské a skladovací prostory tiskáren SEVT. V osmdesátých letech bylo provedeno na dvorních fasádách dodatečné zateplení, které částečně změnilo výraz těchto fasád ("utopení" výplní otvorů v hloubce zdi, atektoničnost sloupků vikýřů,...).

Celý areál je složen z několika objemů, které obklopují dva dvory – atria. Všechny objemy jsou podsklepeny dvěma podzemními podlažími, pouze pod dvory je objekt nepodsklepen. Podlažnost nadzemních částí kolísá od tří do pěti nadzemních podlaží, zastřešení je sedlovými, nebo valbovými střechami, pouze ve střední části objektu je plochá terasa. Komplex sestává ze tří základních objemově - dispozičních částí A, B, C, které se od sebe odlišují především různými konstrukčními výškami a funkčním využitím. Hlavní vstup do objektu je částí A z ulice Tržiště. Každá z částí má svojí vlastní vertikální komunikaci – schodiště, část C má spolu se schodištěm i výtah.

Hlavním záměrem je vytvořit v dnes poměrně fádším objektu celkově kvalitní prostředí, odpovídající představě komfortního ubytování. Hlavních změn v hmotě objektu je v zásadě pět. Protážení plochy střechy uličního křídla a tím zvýšení hřebene asi o 1,6 metru, dostavba proluky západního křídla A části areálu a jeho zvýšení o jedno podlaží se sedlovou střechou, zrušení vikýřového tělesa ve východním křídle A části a jeho nahrazení vikýři klasickými spolu s úpravou celé střešní partie tohoto křídla (zvýšení střechy, dvě výškové úrovně hřebene), obestavění světlíku ve východním rohu části B po celé výšce objektu a nakonec vložení prosklených konstrukcí do obou dvorů ve výšce cca podlahy druhého nadzemního podlaží. Další změny ve vnějším výrazu objektu jsou méně významné.

Funkčně se jedná o hotel s doplňkovými funkcemi. 2. podzemní podlaží slouží převážně pro technické zázemí hotelu, 1. podzemí pak zejména pro provozní zázemí (sklady, zázemí personálu). Oba suterény jsou zároveň využívány jako podzemní parking. První nadzemní podlaží slouží vstupnímu hotelovému provozu, restauraci a jejímu zázemí, konferenčnímu provozu, sociálnímu zařízení a administrativnímu zázemí hotelu. Ve 2. až 5. nadzemním podlaží je umístěna ubytovací část hotelu, s výjimkou východní poloviny C části objektu ve 2. nadzemí, kde je provoz posilovny s masáží. Střecha je v severní partii části B využívána jako pobytová terasa. V objektu je 29 parkovacích stání a 53 ubytovacích jednotek, z čehož 5 je apartmánů v C části hotelu.

Václavské náměstí č.22 – bývalý "hotel Juliš"

Historie objektu se začíná psát v roce 1925, kdy podnikatel Karel Juliš zadává projekt na výstavbu hotelu jednomu z nejpřednějších českých architektů, arch. Pavlu Janákovi. Ten v roce 1926 vypracoval projekt na částečnou přestavbu hlavní budovy (ale při jejím zachování) do Václavského náměstí a její prodloužení k jihozápadu o nový objekt (B) v zadním cípu parcely, směrem do Františkánské zahrady. Hlavní budova do Václavského náměstí byla zcela pozměněna v přízemí a historická dispozice barokního domu přežívala toliko v patrech s respektováním hlavního průčelí. V pozadí této hlavní budovy byla navržena nová železobetonová konstrukce s válcovitými pilíři. Končila v prostoru baru s ochozem, na který navázal systém schodišť a dvoutrakt zadní budovy s rondokubistickým, stylově opožděným průčelím.

O několik let později, v roce 1932, byly arch. Janákem vypracovány plány na funkcionalistickou novostavbu. Zadní budova byla pak v nižší úrovni prodloužena o dva trakty, přičemž byla nepochybně později změněna dispozice. Z původního stavu zbylo jen rondokubistické průčelí nad terasou, završující prodloužení objektu. Tuto proměnu dokládají dochované Janákovy plány.

I další plány stavebního pána byly velkolepé. Na jeho žádost vypracoval P. Janák další projekt rozšíření hotelu, podél fronty Václavského náměstí, který zahrnoval jak dnešní plochu, tak místa dvou objektů, sousedících z pravé strany s parcelou pana Juliše. Tento záměr nebyl realizován.

Z Janákova celkového záměru je tak realizována pouze jedna třetina, a právě tato třetina tvoří bývalý hotel Juliš. Probíhající rekonstrukce navrátí původní funkci objektu, tj. hotel a komerční prostory.

Konviktská č.24 – oprava věže

Věž, na které byl krov obnovován, je ve středu západního křídla konviktu. To bylo postaveno v roce 1678 a podle tloušťky zdiva ve střední části je patrné, že se stavbou věže bylo do budoucna počítáno. Dostavba – zděná část věže a barokní krov- pak byla provedena v letech 1726-1731. V konstrukci krovu však došlo k poruchám a proto od čtyřicátých let 19. století vedl majitel objektu spor s Pražskou obcí o jeho stržení. V té době byly také zaznamenány statické poruchy zdiva věže. Nakonec v roce 1864 byla konstrukce barokního krovu zdokumentována, krov sejmut a věž byla zastřešena stanovou střechou.

V roce 1987 bylo rozhodnuto barokní krov obnovit. Projekt obnovy vypracoval Ing.arch.Milan Pavlík, CSc., SÚRPMO, podle zachované dokumentace původního krovu.

Současní majitelé, kterým byl objekt v restituci vrácen, projevíli přání obnovit věž a krov v původní podobě a proto byl zpracován v roce 1998 realizační projekt krovu a střešního pláště. Podkladem byl zmíněný projekt arch. Pavlíka.

Nejdříve bylo provedeno statické zajištění zděné části věže. Byla provedena injektaž zdiva poškozeného trhlinami a doplněno vodorovné ztužení. Byly znovu postaveny spadlé stropy ve věži – a to v původních úrovních (po nich zůstaly zachovány otisky ve zdivu). Konstrukce stropů je z ocelových nosníků, pouze poslední strop pod věží, kde se dochovaly dva původní dřevěné trámy, byl doplněn a ponechán jako dřevěný trámový. Nové ocelové stropy kotvené do zdiva současně ztužují objekt věže.

K propojení podlaží bylo navrženo dvouramenné točité schodiště. Vzhledem k rozdílné konstrukční výšce jednotlivých podlaží má schodiště v každém patře jiný tvar i počet stupňů. Dřevěné schodnice jsou uloženy na stropní nosníky nebo jejich výměny, do středního sloupku nebo do zdí, kam jsou kotveny pomocí dřevěných špalíků. Do věže byla také osazena nová dřevěná zdvojená atypická okna.

Celý krov, včetně způsobu spojování dřevěných prvků, je proveden jako kopie původního barokního krovu. Původní tesané dřevo bylo nahrazeno dřevem řezaným. Vzhledem k výšce krovu a ke statickým poruchám zdiva věže byla konstrukce krovu zakotvena ke zdivu pomocí ocelových pozednic a táhel zainjektovaných do zdiva.

Střecha věže je třípatrová, tvoří ji tři cibule, mezi kterými jsou dvě lucerny. Opláštění a klempířské práce jsou z měděného plechu. Věž je ukončena hrotnicí z ocelové tyče, která nese pozlacenou makovici a slunce. Lucerny věže jsou chráněny sítí proti holubům. Po stotřicetipěti letech je tedy, díky současným majitelům, opět západní křídlo konventu kompletní a půvabná barokní věž doplňuje panorama Prahy.

Výtah ve věži Staroměstské radnice

Při navrhování nového výtahu a revitalizaci interiéru bylo nutno, krom designu nové kabiny vyřešit způsob a formu zajištění polohy a stability vodiček výtahu ve volném prostoru, vysokém 24 metru.

Prázdný impozantní prostor věže je totiž umocňován neviditelnou, avšak reálnou vertikální osou procházející zároveň kabinou výtahu. Zde je zárodek nápadu navrhnout jediný nosník, který onu pomyslnou osu obepíná a nezbytná vodička do sebe integruje. Zároveň

vyčleňuje další "prázdný prostor" pro pohyb kabiny. Navržená forma centrálního nosníku v sobě spojuje dynamické spirálové tendence rostlinného růstu a reflexi na gotické křížové klenby se zvýrazněnými styčníky.

Barevnost konstrukce je záměrně potlačena do tmavé grafitové šedi jako všechny ostatní kovové prvky nové i původní. Kabina je navržena jako prosklený válec s "aerodynamickými" komolými kužely nahoře i dole kryjící všechna nezbytná technická zařízení. Ve spodní části jsou rovněž zabudovány 4 silné reflektory podporující dojem modulu vesmírné lodi. Reflektory zároveň vytváří proměnlivé efekty při průjezdu kabiny a doplňují tak nově navržené osvětlení interiéru.

Prosklené balustrády dolní a horní stanice výtahu záměrně nesou prvky gotického tvarosloví, kde se uplatňují takové materiály jako surový olověný plech, či detaily opatřené plátkovým zlatem. Symbolicky tak v horní stanici "odráží" stovky zlacených prvků na okolních věžích Starého města, jež panoramaticky obklopují nově upravený a prosvětlený prostor vnitřního ochozu věže.

Knihovna a čítárna Akademie věd ČR, Národní třída 3

Počátek knihovny Akademie věd ČR (KNAV) je spojen s ustavením Československé akademie věd (ČSAV) dne 17. listopadu 1952. Současně s ČSAV byla založena Základní knihovna, jejíž nástupkyní je dnes KNAV.

Základní knihovna dostala do vínku cenné knižní sbírky tehdy zrušených institucí – Královské české společnosti nauk, České akademie věd a umění a Masarykovy akademie práce. V současné době KNAV spravuje přibližně jeden milion svazků, včetně nevelkého, avšak obsahově zajímavého souboru archiválií, rukopisů, prvotisků a starých tisků (přes 24.000 svazků).

Základní knihovna ČSAV zahájila činnost 1. ledna 1953 v prostorách zrušené České akademie věd a umění na Národní třídě. Jejím ředitelem byl jmenován PhDr. František Horák, který se zasloužil o nárůst fondů Základní knihovny, zvláště historických sbírek, a o rozšíření výměny publikací s cizinou. V akvizici pomáhalo knihovně právo povinného výtisku, jež směla ze zákona uplatňovat v letech 1963-1991.

V roce 1967 byla Základní knihovna sloučena s Řídícím útvarem vědeckých informací, řešícím v ČSAV od roku 1961 výstavbu sítě akademických knihoven a středisek vědeckých informací. Koncepce nově reorganizovaného pracoviště se promítla i do úpravy oficiálního názvu, používaného posléze v letech 1967-1992: Základní knihovna – Ústředí vědeckých informací ČSAV (ZK-ÚVI). Ředitelskou funkci v tomto období vykonával Jiří Zahradil.

K 31. prosinci 1992, v souvislosti se změnou státoprávního uspořádání, vznikla podle zákona ČNR č. 283/1992 Sb. Akademie věd ČR, od níž obdržela zakládající listinu dnešní Knihovna Akademie věd ČR. Její ředitelkou se v roce 1992 stala PhDr. Ivana Kadlecová.

V letech 1998-1999 prošla knihovna náročnou stavební rekonstrukcí, jež podpořila i další modernizaci celého knihovního provozu a informačních služeb. Součástí rekonstrukce bylo otevření nového depozitáře v Jenštejně.

Oživená krása minulosti nabízí překrásný prostor pro uložení vědeckého a kulturního dědictví i současné tvorby a jejich zpřístupnění badatelské a odborné veřejnosti. Vznešenost mramoru spolu s moudrostí uloženou v knihách, přírodní materiál interiéru v kontrastu s výpočetní technikou a moderními službami – to vše by mělo být můstkem k příštímu tisíciletí.

V prostorách studovny je volný přístup ke všem knihám, časopisům a sbírkám. Lze si vybrat ze 120 studijních míst v hale, na galeriích nebo v počítačové studovně. Nabízí se zde literatura

příručkového charakteru, časopisy a edice. Pozoruhodná je sbírka "Libri Prohibiti" – zakázaná literatura z období normalizace.

Rekonstrukce stanice metra Malostranská

Trojpodlažní pilířová stanice Malostranská byla uvedena do provozu v roce 1978 jako jedna ze šesti ražených stanic 1. provozního úseku trasy A pražského metra. Na základě projektu, který vypracoval METROPROJEKT Praha a.s. bylo v roce 1999 přistoupeno k výměně dožívajících pohyblivých schodů a k modernizaci veřejných prostor.

Předmětem rekonstrukce byla výměna eskalátorů, utěsnění průsaků a realizace nového systému odvodnění, nové opláštění veřejných prostor a výměna elektroinstalace osvětlení. Podstatně byl rekonstruován vstupní povrchový objekt a přiléhající zahradní atrium. Ve stanici byla nově koncipována obchodní vybavenost, která přispěje k dalšímu zatraktivnění této stanice.

Rekonstrukce byla prováděna v období 07/1999 – 03/2000 při zachování provozu vlaků na trase A pražského metra. Zahradní atrium pak bylo otevřeno pro veřejnost v 07/2000.

Prostory oddělení pasů a občanských průkazů OÚ Praha 1

Oddělení pasů- Navrátilova 9

Od ledna 2000 přešla agenda pasů do kompetence obecních úřadů jednotlivých městských částí. OÚ MČ Praha 1 provádí postupnou rekonstrukci / rehabilitaci veřejně přístupných prostor svého objektu. Zřízení agendy pasů časově zapadá do II. etapy rehabilitace pasáže a přilehlých prostor v části objektu při ul. Navrátilova.

Požadavkem zřizovatele bylo přepracovat původní návrh arch. Koželuhové na větší počet pracovních přepážek, zřídit kancelář vedoucího, záložní pracoviště a čekárnu pro veřejnost.

Dispoziční řešení vychází z výše uvedených požadavků investora. Při využití stávajících vstupů do dotčených prostor bylo dosaženo oddělení vstupů veřejnosti a zaměstnanců. Ve vstupním prostoru pro veřejnost je vytvořena čekárna se sezením a možností vyplnění žádosti u psacího pultu a také jsou zde umístěny dvě jednoduché police pro uložení formulářů.

Vlastní prostor pracovních přepážek je oddělen od čekárny příčkou se vstupním otvorem. V nadpraží tohoto vstupu je uvažována světelná informační tabule. V místnosti přepážek jsou umístěny 4 přepážky pro příjem veřejnosti. Prostor mezi žadatelem a pracovníkem je oddělen sklem KONEX tl. 8 mm s vyříznutým podávacím otvorem 400x150 mm. Jednotlivé přepážky jsou od sebe odděleny z důvodu většího soukromí paravány, jež jsou součástí konstrukce přepážek. Pracovní deska stolu přečnává směrem k veřejnosti a tvoří zároveň pult pro žadatele. Ve spodní části stolu je prostor oddělen svislou deskou. Konstrukci přepážek tvoří dřevěný rám (buk), do kterého jsou uchyceny desky lamino a prosklení. Nad rámem prosklení je navržen pás sádrokartonu až do výšky podhledu.

V části prostor bude obnoveno stávající teraco a ve zbývajících, veřejnosti přístupných prostorách položena teracová dlažba. Vlastní pracoviště a ostatní neveřejné místnosti budou vybaveny celoplošným kobercem.

Oddělení OP- Jungmannova 3

Tento projekt stavebních úprav zpracovává návrh částečných stavebních úprav včetně vybavení mobiliářem stávajících nebytových prostor v přízemí domu Jungmannova 3. Cílem úprav je vytvořit prostory pro pracoviště Správní agendy OP Policie ČR.

Prostory, které byly předmětem stavebních úprav a do nichž je navržen nový mobiliář, byly donedávna využívány jako komerčně pronajimatelné prostory (Kanceláře, kopírovací

služba). Jsou umístěny v části přízemí domu napravo od vstupní chodby domu, který má klasickou zděnou konstrukci. Na stávající hlavní komerční prostor po jeho levé straně navazují další jednotlivé prostory, kancelář, kuchyňka a sociální zařízení. Všechny prostory mají přirozené osvětlení okny, hlavní prostory do dvora hl. domovního traktu. Povrchy podlah tvoří koberce a PVC, v sociálním zařízení dlažba. Původní omítnuté stěny jsou druhotně obloženy sádkartonem. Hlavní prostory mají strop tvořen hliníkovým podhledem FEAL, do něj jsou osazena osvětlovací tělesa. Vytápění a větrání zajišťují radiátory napojené na centrální vytápění, hlavní prostor do dvora byl doplněno dvě klimatizační jednotky. Stávající okna jsou jednak atypická dřevěná, jednak do ocelových rámců. Stávající dveře jsou standardní (lamino) do ocelových zárubní.

Provozní požadavky vyžadují předělení hlavního prostoru na část veřejnou (čekárna a transparentní stěnou oddělená část veřejná třech přepážkových pracovišť) a část neveřejnou (přepážková pracoviště a zázemí). Tato neveřejná část je v rámci přepážkových pracovišť vytvořena též předělením stěnou ze skla CONNEX tl. 8 mm.

Z chodby domu je vstup do čekárny vybavené 8 místy k sezení pro občany, stolkem na psaní. Na stěně vlevo od vstupu je umístěn psací pult a nad ním informační tabule.

Stávající stoupačí potrubí rozvodu ÚT bude překryto sádkartonem. Tato veřejná část je od další, též veřejné – jednací části přepážkových pracovišť, oddělena transparentní přepážkou s dveřmi, která pohledově i částečně akusticky oddělí jednací prostor od čekárny. Na vyřizování správní agendy jsou pro občany navržena 3 přepážková pracoviště s využitím počítačové techniky. Pro každé pracoviště je navržena přepážka tak, aby umožňovala zavedení průchozí datové sítě s napájením 220 V.

Dům s pečovatelskou službou U Zlaté studně 1

Původně měšťanský obytný dům nesl název "U Tancerů". Tento renesanční objekt byl radikálně přestavěn v období baroka. Následné úpravy proběhly v 19. století.

Objekt byl ve velmi špatném technickém stavu. V důsledku toho bylo rozhodnuto o celkové rekonstrukci domu a o změně užívání – objekt bude přestavěn na dům s pečovatelskou službou. V současné době probíhají projektové práce. Projektanty je projektová firma Karásek – Novotný, Architekti.

Rekonstrukce objektů U radnice čp. 13, 14 – U zelené žáby a U tří bubnů

Projekt rekonstrukce zahrnuje dva šestipodlažní historické domy o celkové podlažní ploše 1174,0 a 396,0 m². Nacházejí se ve výjimečně atraktivní poloze v centru Starého města pražského v bezprostřední blízkosti Staroměstského náměstí. Oba dva domy jsou původně gotické. Dům U tří bubnů za dobu svého provozu prošel jen nepatrnými změnami a dodnes se zachovala jeho unikátní gotická dispozice. Složitějšími stavebními úpravami prošel dům U zelené žáby. Vznikl pravděpodobně sloučením dvou gotických domů a zanechal v sobě otisky všech významných historických slohů od gotiky přes renesanční a barokní stropy až po klasicistní schodiště, úpravy a členění dispozic. Průčelí a okna domu jsou klasicistní.

Investičním záměrem je celkovou rekonstrukcí objektů vytvořit pronajímatelné prostory s vysokým standardem, odpovídajícím atraktivitě dané lokality. V domě U zelené žáby se počítá s prostory pro dvoupodlažní vinárnu, malý obchod, pronajímatelné kanceláře, tři exkluzivní dvoupodlažní byty a dále s nekomerčními aktivitami – muzeem, galerií a atelierem dětské kresby. V domě u tří bubnů budou prostory pro dvoupodlažní obchod a čtyřpodlažní kancelář s integrovanou bytovou funkcí – byrobyt.

Obě budovy jsou zapsány v seznamu nemovitých kulturních památek. Vzhledem k cennosti nalezených umělecko-řemeslných prvků v objektu je nutné ještě před zahájením bouracích prací provést odstrojení budovy. Restaurátorské práce v rekonstruovaných

objektech budou rozděleny do pěti hlavních skupin podle jednotlivých řemesel: kamenické, štukatérské, malby stropů, truhlářské a zámečnické.

Dům U Zlaté husy, Dlouhá 12

Obytný a ateliérový prostor – penthaus – vznikl dostavbou na původní ploché části střechy restaurovaného domu "U zlaté husy" v Dlouhé ulici na Starém městě v Praze. Rozsáhlý prostor ateliérové místnosti působí geniem loci středověké Prahy, umocněným dominantním výhledem na Týnský chrám, lemovaný střechami domů Starého města. Protilehlé plné stěny prostoru znázorňují střet přírodních živlů – ohně a vody – dokumentovaný rozlehlým kamenným krbem a žulovou fontánou. Nosné ocelové sloupy jsou nositeli bronzových soch od Stefana Milkova, znázorňujících biblické výjevy. Rozlehlou místnost doplňuje malá kuchyňka a ložnice s komfortní koupelnou. Prostor ložnice je propojen točítým schodištěm s pracovnou, orientovanou v nižším patře.

Prostor penthausu byl řešen pro soukromé a reprezentační účely pro potřeby náročného investora a uživatele. Rekonstrukce byla financována přímo uživatelem a svou atypičností se vymyká průměrným ekonomickým ukazatelům pro výstavbu bytu. Výstavba penthausu probíhala jako součást celkové rekonstrukce objektu, jehož hlavní funkční náplní je obrazová galerie, doplněná na úrovni přízemí vinárnou a galerijním klubem.

Opletalova 26

V pondělí 28.6.1999 slavnostně otevřela Fakulta sociálních věd UK v Praze nově zrekonstruovanou budovu v Opletalově ul. č.26 v Praze 1. Budovu v Opletalově ulici přidělil FSV do užívání na základě usnesení kolegia rektora ze dne 1.6.1998 rektor University Karlovy a 15.6. téhož roku byla zahájena její celková rekonstrukce. Fakulta sociálních věd vystřídala v Opletalově ulici katedry tělesné výchovy několika fakult UK, které se přestěhovaly do nově vybudovaného sportovního areálu UK v Hostivaři a získala tak tolik potřebný prostor pro své studenty a pedagogy.

Fakulta soc. věd vznikla v r. 1990 jako nejmladší fakulta UK a zdědila budovu na Smetanově nábřeží známou spíše pod názvem Hollar. V současné době studuje na fakultě zhruba 2000 studentů a učebny v Hollaru a v Celetné ulici jsou svou kapacitou nedostačující (jedná se o celkem 540 studijních míst). Proto se hlavním tématem pro vedení fakulty v minulých letech stalo zajištění nových prostor pro výuku.

Rekonstrukcí objektu v Opletalově ulici, který je od ledna tohoto roku v souvislosti s účinností zákona o vysokých školách v majetku Univerzity Karlovy, byla vrácena původní krása památkově chráněné stavby z konce minulého století a současně bylo vybudováno moderní vysokoškolské pracoviště.

Studenti fakulty mají v budově k dispozici velkou a malou aulu o celkové kapacitě téměř 300 míst, další učebny s 59 místy, seminární místnosti, počítačové učebny, internetové pracoviště a studovnu. Své místo mají i studenti doktorandského studia v krásné půdní vestavbě. Samozřejmostí je bezbariérový přístup do budovy a další potřebné vybavení pro invalidní studenty. Do objektu bude dále přestěhována i ekonomická knihovna a budou zde sídlit i pracovníci Kabinetu jazykové přípravy, kteří zajišťují výuku jazyků pro ekonomy.

U Lužického semináře 2

První zástavba parcely z poloviny 16.století na čtvercové parcele. Dům je nemovitá kulturní památka, barokní objekt s klasicistními úpravami, původně měšťanský dům, nazývaný U Tichovských. Dům v dnešní podobě byl postaven v první čtvrtině 17.století jako příčný dvourakt, vpravo úzká chodba se schodištěm.

Začátkem 19.století byl přistaven trakt k Čertovce. V 60.letech 20.století byl dům celkově rekonstruován (původně bytový dům přestavěn na administrativní objekt) a byla provedena přístavba ke Karlovu mostu.

Dům čp. 85 je součástí blokové zástavby mezi ulicí U lužického semináře a Čertovkou a ukončuje tento blok směrem ke Karlovu mostu. Dům má průměrnou architektonickou hodnotu a prošel v průběhu doby mnoha přestavbami. Jeho hlavní význam spočívá ve vazbě na okolní historické budovy, uplatňuje se v dálkových pohledech z protějšího břehu Vltavy a zejména v pohledu z Karlova mostu.

Má jedno podzemní podlaží s východem k Čertovce, tři nadzemní podlaží a využívané podkroví. Střech je velmi nesourodá, z části sedlová s valbou a z části mansardová. Součástí zastřešení jsou vikýře ve všech průčelích. Vzhledem k průměrné architektonické hodnotě domu, velkým přestavbám a novodobé přístavbě (směrem ke Karlovu mostu), je snahou architektonického řešení rekonstrukcí sjednotit výraz objektu – tj. ve fasádách i zastřešení. Šambrány kolem oken budou doplněny i na jihovýchodním průčelí (ve směru k Čertovce). V tomto průčelí bude upravena i velikost oken. Zastřešení objektu bude sjednoceno, mansardová střecha z klasicistní přestavby bude provedena nad celou budovou. Rovněž novější vikýře budou upraveny podle vikýřů z klasicistní přestavby.

Návrh rekonstrukce objektu vychází z požadavku stavebníka využívat budovu pro přechodné ubytování – pension. V přízemí bude recepce, místnost pro snídani s přípravou a 2 pokoje (z toho jeden pokoj s vybavením pro osoby s omezenou schopností pohybu). V suterénu budou šatny, kotelna VZT, pokoj do Čertovky, odpadky a úklid. V 1. a 2. patře a v podkroví budou prostory pro ubytování (6pokojů, z toho 2 jednolůžkové).

Výškový rozdíl mezi chodníkem a přízemím je 560 mm. Vzhledem k památkové ochraně objektu není možné zřídit pevnou rampu pro přístup osob s omezenou schopností pohybu. Navrženo je proto používání přenosné konstrukce (rampy) pro vjezd invalidních vozíků do objektu, a to pomocí zaměstnanců penzionu.

Rekonstrukce a přístavba domu Všeřdova 15/437

Dům se zahradou stál na postraním právu kapituly svatovítské na Újezdě a jeho parcela byla patrně zastavěna nejpozději na konci 15. století. Vznikl dům se zahradou a patrně křídlem do zahrady. Podle souvislosti sklepů a zaklenutého prostoru v jižním křídle budovy lze předpokládat, že je tato část domu nejstarší. Následnou přestavbu lze považovat za pozdně barokní miniaturu palácového řešení s náznakem zahradní loggie a vnitřního nádvoří. Již visitační zpráva v roce 1725 označuje dům za špatný. Na začátku 19. století byly obytné podmínky tak špatné, že bylo nařízeno některé místnosti vyklidit.

V zadní severní části parcely bylo těsně po 1.světové válce postaveno samostatné jednopatrové křídlo domu s pultovou střechou.

Objekt č.p. 437 je od roku 1961 vyklizen, a to zapříčinilo dnešní havarijný stav uličního objektu. Jeho půdorys je tvořen čtyřmi křídly, které tvoří malý vnitřní dvorek. Objekt je pouze částečně podsklepen a to jen pod jižním křídlem a jižní polovinou uličního křídla. Objekt je zakryt převážně sedlovými zvalbenými střechami, jen severní a část západního křídla pak střechou mansardově pultovou s prejzovou krytinou.

Dvorní křídlo v zahradě objektu bylo postaveno v roce 1921. Má obdélníkový půdorys, dvě nadzemní podlaží, střecha je pultová. Křídlo svojí severní stěnou těsně přiléhá ke štítovým zdem sousedních domů č.p. 435 a 436.

Architektonicko stavební řešení vychází z požadavku vytvořit rekonstrukci stávajícího uličního domu a dostavbou dvorního objektu bytové jednotky odpovídající současnému trendu bydlení a současně se snaží v maximální míře rehabilitovat památkovou podstatu uličního křídla objektu.

Hlavním záměrem při koncipování výrazu dostavby bylo vytvořit esteticky soudobý a autonomní přínos pro vrstvení struktury v historické zástavbě města. Zároveň jsme chtěli reagovat na atmosféru místa, vytvářenou například tradičními poměry hmoty a otvorů, vertikální proporce oken, omítka, dřevěné výplně, hry komínů, poetické nepravidelnosti, nebo například dřevěné okenice barokní předměstské vily.

Revoluční 28/1403

Od převzetí domu od Bytového podniku Prahy (1.10.1995) bylo nutno zajistit opravu venkovních pavlačí směrem do ulice Novomlýnské. Od podzimu r. 1998 se jejich stav stal havarijní. Proto MČ Praha 1 přistoupila ihned v únoru (po získání závazného stanoviska OOPP MHMP) k vypsání výběrového řízení a následně k opravě pavlačí. Podle požadavků OOPP MHMP byly sjednoceny všechny výplně oken a dveří, opraveno zábradlí a byl vyměněn a zasekán rozvod plynu do obvodové zdi.

Práce byly ukončeny dne 13.9.1999. Statický posudek byl vypracován firmou RAMSS spol.srov.o. a realizaci provedla stavební firma BOND spol.s r.o.

Letenská 5

Objekt Thurn – Taxisova paláce v letenské ulici na Malé Straně je rozlehlá palácová stavba čtvercového půdorysu se středním dvorem, obklopeným ze tří stran dvoupatrovými křídly (uliční a boční fronty), zadní část (sousedící s Vojanovými sady) uzavírá křídlo jednopatrové.

Projekt řeší rehabilitaci celého paláce do funkce, která odpovídá jeho poloze v turisticky nejatraktivnější části Prahy, na spojnici mezi Pražským hradem, Karlovým mostem a Kampou. Nosnou myšlenkou navrhovaných úprav je propojení objektu novým koridorem s Vojanovými sady.

Rekonstrukce bude probíhat ve dvou etapách. V 1. etapě je navržena rekonstrukce parteru, rekonstrukce západního křídla (mateřská školka), rekonstrukce krovu celého objektu včetně provedení nové střešní krytiny, novostavba objektu veřejných WC a propojení celého areálu s Vojanovými sady. Ve 2. etapě budou rekonstruována patra zbývajících křídel paláce.

Celý parter objektu bude zpřístupněn veřejnosti a využití prostor bude vybíráno s ohledem na turistický provoz. Kromě toho bude upravena stávající zahrada, obnovena a restaurována výzdoba všech fasád. Cílem rekonstrukce je očištění domu od necitlivých pozdějších stavebních úprav a obnova všech hodnotných architektonických detailů, které byly před započítáním projektových prací zdokumentovány v odborném pasportu s návrhem způsobu restaurování.

28.října 7

Sekce Obecního majetku OÚ Praha 1, investiční odbor, objednala u firmy RAMSS s.r.o. stavebně technický posudek objektu čp.373 v ulici 28.října č. 7, Praha 1.

Objekt se nachází v těsné blízkosti dolního konce Václavského náměstí – Můstku, v silně exponované komunikační zóně Prahy 1. Má šest nadzemních a jedno podzemní podlaží a je součástí řadové uliční zástavby. V přízemí má objekt podchozí podloubí na šířku uličního traktu, přístup do objektu je z ul. 28.října. Dle archivní dokumentace byl objekt původně do tvaru "L", rozšiřoval se směrem do dvorního traktu. V tomto rozšíření bylo umístěno vertikální komunikační schodiště propojující jednotlivá podlaží. V nedávné minulosti byla dvorní část půdorysu včetně komunikačního schodiště zbourána, objekt tak v současné době vytváří konstrukční a dispoziční dvoutrakt.

Pro zachycení stávajícího stavu byla pořízena fotodokumentace. Stav nosných zdí v uličním traktu je vyhovující. V místnostech jsou zbytky nábytku. Stav dvorního traktu,

zejména stropní trámové konstrukce, je havarijní. Ve svislých nosných stěnách se vyskytují trhliny. Zjištěné trhliny ve dvorním traktu signalizují pokles nosných zdí (střední a dvorní).

Nad uličním traktem je ponechána stávající tašková krytina, která je lokálně porušená. Stávající oplechování je nefunkční, zkorodované. Ve dvorním traktu byla krytina v minulosti stržena. Z průhledu ze spodního podlaží je mezi prkny viditelná obloha. Proto do objektu ve dvorním traktu dlouhodobě zatéká. Na základě výše popsaných skutečností lze klasifikovat stav objektu jako havarijní, vyžadující neprodlené statické zajištění objektu. Objekt je bez okenních výplní a zahnízdili se v něm ve všech podlažích holubi, kteří objekt silně znečistili. V objektu chybí komunikační schodiště, pohyb zde je velmi rizikový. Zjištěné poruchy v nosných zdech signalizují pokles nosných stěn a pilířů u obvodové dvorní a střední zdi, který je způsoben jednak předchozí stavební činností pravděpodobně při výstavbě metra, jednak dlouhodobým zatékáním do nezastřešeného objektu.

Otázka dalšího postupu (zpracování projektové dokumentace) je v současné době projednávána s orgány památkové péče.

Haštalská 1 – Dům fotografie

Obytný dům, zvaný "U Valentů", vznikl v místě dvou gotických měšťanských domů. Renesanční objekt byl přestavován po požáru r.1689, klasicistní přestavby stavitele Hegera proběhly v letech 1849 – 1851. Z této doby pochází také fasáda.

Od roku 1997 probíhá rekonstrukce objektu traktů A,B,C. Trakty A,B byly neobývány, značně zdevastovány. Postupně byly v traktu "A" vybudovány tři byty a tři nebyty. Tyto nebyty v současné době užívá Pražský dům fotografie. V traktu "B" byl vybudován půdní byt ateliérového typu a dva nebyty. Trakt "C" byl obydlen. Zde byly vybudovány dva nebyty – vchod z ulice. Zde je novým nájemcem fa Dekománia. Nyní se provádí repase pavlačí na tomto traktu, výměna plynového vedení a závěrečné dokončovací práce (oprava průjezdu).

Loretánské náměstí 2

Původně obytný dům "U Drahomířina sloupu", renesanční objekt středověkého původu, má vchod z Loretánského náměstí, dvůr a zadní část domu do ulice Úvoz. V průběhu doby byl upravován v období pozdního baroka, znovu pak v klasicismu. Další zásahy jsou z r. 1928. Na průčelí do Úvozu je renesanční arkýř.

Dům měl značně poškozenou fasádu, včetně zpuchřelých oken a pavlačových dveří. Na pavlačích byl rozvod plynu položen vně zdiva. Byla značně poškozena vrata, portál a sloupy podloubí.

Oprava vnější fasády na Loretánském náměstí a do Úvozu byla provedena na podzim r. 1999 a vnitřní fasáda včetně zasekání plynového rozvodu do zdiva v létě 2000.

Hroznova 5

Renesanční stavba obytného domu "U zlatého lva" z počátku 17. století je dochována v celém rozsahu hlavní budovy. Dnešní podoba pochází z přestavby stavitele Bartoloměje Scottiho v r. 1732. V klasicismu byly přistavěny na severní straně přízemní krámce.

Opravy domu byly zahájeny v říjnu 1998 ve staticky porušené části objektu, kde byla vybudována služebna Městské policie. Opravy pak pokračovaly v roce 1999 obnovou dvorní části fasády včetně oprav pavlačí, které byly ve velmi špatném technickém stavu. V roce 2000 byly provedeny i vnější fasády.

Půdní vestavba Masná

Půdní nástavba na činžovním domě architekta Oldřicha Tyla pochází z roku 1928. Sám architekt Tyl, krátce po dokončení navrhl nástavbu posledního patra prostřednictvím vikýřů.

Půdní prostor byl vytipován OÚ pro individuální výstavbu a byl zahrnut do výběrového řízení na nájemce půdního bytu, vybudovaného vlastním nákladem stavebníka. Projekt půdního bytu navázal na nerealizovanou koncepci původního autora domu a navrhl osvětlení bytu vikýři. Pouze v oblé části prejzové střechy je navrženo, po dohodě s PÚPP velké ateliérové okno s výhledem na střechy Starého města. Konstrukce krovu je ve vrcholu rozdělena komínovou zdí, jedná se tedy o dvě samostatné pultové střechy s vaznicovou soustavou s nestejným sklonem. Uliční část je pokryta prejzy, dvorní plošší část je kryta plechovou krytinou. Konstrukce krovu zůstala zachována, v interiéru jsou zakomponovány plné vazby, podlaha s použitím původní dlažby "půdovek" je na úrovni původní, zvýšené palubkové podlahy oblé části je vložena do vějíře vazných trámů.

Osvětlení půdního bytu je zprostředkováno dvojicí vikýřů do ulice a jedním do dvora, stejný vikýř je osazen do sušárny prádla, oblá část je osvětlena nerezovým ateliérovým oknem položeným na viditelné krokve. Vestavba "patra", s podlahou na úrovni stropu strojovny a schodiště jsou osvětleny střešními okny do dvora.

Půdní vestavba Haštalská.

Vestavba půdního bytu probíhala v rámci rekonstrukce celého areálu. Nebyl tedy znám konkrétní nájemce bytu a jeho specifické nároky. Proto byl navržen otevřený prostor, jakýsi byt – ateliér, s minimálním členěním místností, v podstatě pouze hygienické zázemí je v oddělených prostorách. Kuchyně je součástí obytného prostoru.

V celém areálu byl tento prostor nejnáročnější z hlediska památkové péče. Bylo nutno zachovat, a v maximální míře nechat působit, vzácnou původní barokní konstrukci mansardového krovu. Tomuto požadavku nejlépe vyhověl právě otevřený nečleněný prostor, s vestavěnou galerií na kleštinách.

Osvětlení prostoru je zprostředkováno pěti vikýři, shodnými s ostatními ve dvorní části celého areálu, přisvětlení střešními padáčky. Původní vikýře byly zjištěny na Langweilově modelu Prahy. V zadní, štítové zdi byla nad galerií prolomena tři nová okna pro posílení.

Nové projekty

Václavské nám. 4 – palác Astra II.

Palác Astra II je novostavba, tvořící přístavbu k původnímu paláci Astra. Celkový koncept návrhu budovy je postaven na principu vícevrstevnatosti.

Transparentní skleněný plášť, modulovaný do křivky tvarované aerodynamickým způsobem, nehmotně definuje objem nároží – jeho subtilnost je umožněna použitím dvojitě skleněné fasády s odvětrávanou mezerou.

V druhém plánu se objevuje kontrastně kubická strohá hmota tvořená vrstvou nastavitelných clon, regulujících světelnou pohodu interiéru.

Tento světlopropustný vestavěný objem se dostává do role nábytku a může na něj být použita i tak exkluzivní povrchová úprava, jakou je zlacení.

V nejexponovanějším místě nároží pak vnitřní kubus proráží klidnou horizontální hmotu a dává vyniknout dominantě věže – výškové odezvě protějšího nároží paláce Koruna. V tomto místě je skleněný, tepelně-izolační plášť přesunut do vnitřního líce vystupujícího objemu.

Za lehkou slupkou skleněného pláště zklidňující celkové působení stavby je hmota administrativní části odebírána tam, kde si to žádají vazby na sousední objekty.

Budova bude ve dvou suterénech, přízemí, 1. a 2. patře využita komerčně pro obchodní plochy, ve 3. až 9. patře jsou navrženy administrativní plochy – kanceláře.

Stará celnice, V Celnici 4.

.....Jednoho dne letělo nad Prahou UFO a rozhodlo se podívat do centra. Přistávací plošinou se nejvýhodnější zdála býti budova odborné veřejnosti známá pod názvem Stará Celnice.....

....a tak vzniká z dílny Atelieru 8000 architektů Stříteckého a Krupauera na Nám. Republiky projekt, který těží ze symbiózy dvou budov: historického klasicistního dvoupatrového trojkřídlého objektu, vystavěného v polovině 19.století jako skladištní zařízení státních finančních úřadů a progresivní novostavby v pojetí ocel – sklo, korespondující s nejmodernějšími trendy současné architektury.

Tento komplex poskytuje cca 10 000 m² pronajímatelných ploch, z čehož 6 500 m² tvoří kanceláře, 3 500 m² obchodní prostory s restaurací a kavárnami, nechybí ani podzemní garáže, rozvržené do čtyř podlaží. Osobitost obchodní pasáže podtrhuje atrium, které jí dodává dostatek denního světla a pocit vzdušnosti. Určitou pozoruhodností je panoramatický rotující výtah, připomínající píst, který spojuje přízemí pasáže s galerií v 1.patře.

Z technického hlediska zmíníme jen nejzákladnější data: fasáda objektu je tvořena otvíravými okny z trojskla se zabudovanými žaluziemi s návazností na čidla, která okamžitě vypnou v dané místnosti klimatizaci, pokud k otevření okna dojde. Prostory jsou klimatizovány plně, vybaveny podhledy, dvojitými podlahami, strukturovanou kabeláží, telefonní ústřednou, optickým vláknem. Vstupy jsou střeženy systémem kamer a 24-hodinovou recepcí. Dispoziční řešení je otevřené, nájemce má tedy možnost pronajatou plochu dotvořit s maximální efektivností a v souladu s jakoukoliv koncepcí navrženou architektem interiéru.

Bredovský dvůr.

V centru hlavního města – v oblasti vymezené ulicemi Politických vězňů, Olivová a Růžová – vyroste přibližně za devět měsíců administrativní centrum Bredovský dvůr. Investor, kterým je společnost Skanska Property Czech Republic, s.r.o., v rámci projektu

počítá s rekonstrukcí a opravou dvou stávajících objektů, výstavbou jedné novostavby a dvorů se zelení. Celkové investiční náklady na projekt Bredovský dvůr dosáhnou 770 milionů Kč.

Při výzkumech v souvislosti s přípravami stavby projektu Bredovský dvůr na uvedeném místě archeologové v únoru našli díky vstřícnému přístupu společnosti Skanska Property Czech Republic zbytky předmětů z 15. a 16. století. Jednalo se o zachovalou nádobu z pálené hlíny, mince a zvířecí kosti. Samotná historie daného místa je však starší.

První dochované záznamy o parcele čp. 935/13 jsou z roku 1377. Byly zde dva objekty. Jejich majiteli byli například měšťan Tomáš Mladek (15. století), novoměstský rychtář a sekretář české dvorské komory Jan Heuger (17. století), komorník a zástupce soudu nejvyššího purkrabství Václavov Benedikt Rossenmuller (18. století), velkoobchodník Fiedl, cukrovarnický podnikatel rytíř Alexandr von Schoeller (19. století).

Z architektonického hlediska dnes převládají v domě čp. 935/13 klasicistní prvky. Za starší lze označit sklep. Ten pravděpodobně tvoří pozůstatek dvou původních gotických objektů. Klasicistní ráz domu určil stavitel Josef Maličský, který zahájil rozsáhlou přestavbu v roce 1858. Z původní stavby tak zbylo pouze obvodové zdivo a příčná traktová zeď. Další náročná úprava proběhla v roce 1880. Tehdy bylo přidáno patro na přízemní levé křídlo při ul. Olivově a zřízeno zadní schodiště s pavlačí.

V levé části přízemí domu byly v letech 1921 a 1934 upravovány obchodní místnosti. V roce 1939 byla v pravé části zřízena pekárna. V "pounorovém" období zde firma Spolana zřídila v roce 1951 laboratoře. Objekt čp. 935/13 je zapsán ve Státním seznamu nemovitých kulturních památek. Protože však prošel v minulosti mnoha přestavbami, je z architektonického a dalších hledisek do značné míry znehodnocen.

Objekt čp. 948/6 byl postavený na počátku 20. století. Postupem doby prošel mnoha přestavbami.

Projekt Bredovský dvůr sestává ze tří objektů, dvou rekonstruovaných budov a jedné novostavby. V komplexu budou obchodní a administrativní plochy, 9 bytů, restaurace a parkovací místa. Bredovský dvůr poskytne příjemné pracovní prostředí až 1200 zaměstnancům.

Administrativní plocha bude zaujímat 9 500 m², obchodní plochy 1 400 m², restaurační zařízení 340 m², rezidenční prostory 880 m², hlavní recepce a lobby 464 m² a plocha na terasách 231 m². Podzemní garáže pojmu 96 vozidel ve třech podzemních podlažích. Vjezd do garáží bude z Olivovy ulice.

Hrubá užitná plocha nadzemních podlaží všech tří objektů je 15 784 m². Nejvíce nového prostoru přinese novostavba s 10 438 m².

Dům čp. 948/6 bude mít 5 nadzemních podlaží, dům čp. 935/13 celkem 3 nadzemní podlaží a novostavba 7 nadz. podlaží. Důležitým prvkem projektu je atrium se 4 panoramatickými výtahy. V atriu bude umístěna hlavní recepce a lobby. Vnitřní nezastřešený dvůr, který bude mít téměř čtvercový tvar, zajistí zřetelné oddělení historického objektu od nových staveb. Jeho rozloha bude 464 m². Kromě toho navíc vznikne ještě další menší dvůr, a to mezi novými kolmými křídly a stávajícím objektem čp. 948/6. Základní šířka dostavovaných křídel je 11 m.

V objektu čp. 935/13 zůstanou zachovány jak klenbové stropy v 1. patře, tak uliční a dvorní fasády a hlavní schodiště. V půdním prostoru do ulice Politických vězňů bude realizována vestavba vhodná pro vytvoření atypických kanceláří.

V objektu čp. 948/6 přibudou nové výtahy, další schodiště a půdní vestavba, která bude stejně jako 4. patro sloužit k bydlení.

U milosrdných 2, penzion pro tělesně postižené.

Činžovní dům byl postaven v roce 1908. Jedná se o zděný dům na nároží ulic Dušní a U milosrdných, naproti Kostela sv. Šimona a Judy, který je součástí Kláštera a nemocnice milosrdných bratří. Dům má 5 nadzemních podlaží, jedno podzemní podlaží a krov.

Dům je zděný z cihelného zdiva s postupně ustupujícím zdívkem tloušťky cca 1,0 m v suterénu, v přízemí až cca 0,8 m a v posledním podlaží 0,5 m. Stropy jsou klenbové nad suterénem a přízemím, dřevěné trámové nad ostatními podlažími. Vnitřní dělicí konstrukce pokud jsou dochovány jsou zděné z plných cihel. Dům má dochovanou zdobenou fasádu s bosáží po celé výšce objektu se štukovými zdobenými detaily v horních podlažích. Fasáda bude vyžadovat místní vyspravení omítky a štuků.

Záměrem majitele objektu je celková rekonstrukce domu, zřízení půdní vestavby, vestavba výtahu, oprava sklepů a oprava uliční i dvorní fasády. Objekt by měl sloužit pro ubytování tělesně postižených a to 18% lůžek z celkového počtu lůžek pro zdravotně postižené občany se sníženou schopností pohybu a zbytek pro zdravotně postižené občany se sníženou schopností orientace.

Jednotlivá patra domů budou zrekonstruována a v každém vzniknou dva apartmány pro zdravotně postižené – vozíčkáře, přičemž každý bude mít své sociální zázemí, odpovídající předpisům pro zdravotně postižené občany. Zbýlých šest pokojů na patře bude pro tělesně postižené se sníženou schopností orientace.

V půdní vestavbě vznikne devět pokojů pro zdravotně postižené se sníženou schopností orientace s vlastním sociálním zařízením.

V přízemí bude zřízena recepce s bezbariérovým vstupem, snídárna, kancelář pro hotel a tři pokoje. Umístění výtahu a otevírání dveří výtahové kabiny na obou protějších stranách umožňuje pohyb tělesně postižených osob po celém hotelu.

Ve všech sociálních zařízeních patřících k pokojům budou instalována madla pro snadnější přístup do sprchových koutů a van. Na chodbách bude instalován hlasitý a světelný informační systém.

Všechny komunikace budou řešeny bezbariérově, rozdíl ve vstupní chodbě se vyřeší stanicí výtahu v mezipatře. Všechny prostory budou rovněž řešeny bezbariérově včetně sociálního zázemí.

Atelier J.Sudka – replika.

Iniciativy k obnově ateliéru Josefa Sudka, jednoho z nejvýznamnějších českých fotografů, na místě, kde původně až do svého zničení stával, vznikaly již na konci 80.let a v průběhu 90.let. Bezprostřední podnět k jeho obnově dala paní Dr. Anna Fárová, vynikající znalkyně Sudkova díla a života.

Projektu rekonstrukce poskytl osobní záštitu primátor hl. m. Prahy, pan Jan Kasl, a výraznou podporu mu věnovala městská část Praha 1, na jejichž půdě se projekt setkal s mimořádným pochopením. Projekt by rovněž nebylo možno realizovat bez laskavé podpory Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, které poskytlo dochované autentické vybavení ateliéru. Projekt obnovy zpracovali architekti Vít Máslo a Wanda Krčíková ze společnosti CMC architekti, s.r.o., kterým pro jejich práci poskytli neocenitelnou pomoc paní Dr. Fárová a pan Jan Mlčoch z Uměleckoprůmyslového muzea. Dodavatelem stavby byla Konstruktiva Branko a.s. Partnerem obnovy ateliéru a investorem výstavby i následného provozu je společnost PPF majetková a.s., člen Skupiny PPF.

Obnova ateliéru začala v červenci 2000 na podnět historičky umění Dr. Anny Fárové, která je vynikající znalkyně Sudkova díla i života a která po dobu dvaceti let třídila a archivovala Sudkovu pozůstalost, obsahující přes 80 000 položek. Na místě původního

ateliéru byla postavena jeho věrná replika a zároveň byla obnovena i okolní zahrada. Na projektu rekonstrukce se účastnilo několik institucí pod záštitou primátora, pana Jana Kasla.

Nový objekt je užíván jako museum Josefa Sudka a jako galerie, ve které budou vystaveny některé z exponátů a fotografií, pocházejících z pozůstalosti J.Sudka. Vzhled, velikost, umístění, prostorové i funkční členění objektu vychází zcela z jeho původní podoby. Rovněž materiálové a konstrukční řešení odpovídá původnímu charakteru – celodřevěná konstrukce s šikmou střechou a výrazným velkým ateliérovým oknem v čelní fasádě. V maximálně možné míře jsou využívány původní prvky pocházející ze sbírek Uměleckoprůmyslového musea a Národního technického musea, které jsou odborně restaurovány včetně části původního nábytku, části stavby a dalších předmětů. Pouze prvky, které se nedochovaly nebo které jsou ve špatném stavu, jsou nahrazeny novými.

Dům v Hellichově ul., Malá Strana

Bytový projekt "Petřínské sady" v Hellichově ulici na Malé Straně řeší 26 bytů, z nichž je 18 určeno k prodeji do vlastnictví občanů a 8 jako nájemné. Dům má 6 nadzemních podlaží (*včetně podkroví*) a 1 podzemní podlaží. V objektu jsou nebytové prostory v suterénu, v přízemí a částečně ve 2. nadzemním podlaží, dále garáže s 32 parkovacími místy, z nichž je 28 řešeno formou parkovacích zakladačů. Bytové jednotky v objektu jsou nadstandardní, nikoli však výslovně luxusní. Nebytové prostory jsou určeny pro činnosti nekolidující s bytovým provozem, např. pro realitní, advokátní kanceláře, kanceláře jiných firem. Investorem projektu a vlastníkem pozemků, na kterých se výstavba uskutečnila, byla Městská část Praha 1.

Základní údaje o objektu:

- obestavěný prostor: 15.082 m³
- zastavěná plocha: 563 m²
- užitková plocha: 4.244 m² celkem
- počet parkovacích stání: 32 v suterénu + 3 pohotovostní na terénu

Organizace projektu je zajišťována firmou B.I.R.T. Projekt Management, s.r.o. s využitím metody projektmanagementu, a to řízením jedním subjektem již od uspořádání a vyhodnocení anonymní architektonické soutěže až po kolaudaci objektu a prodej jednotlivých ploch.

Na základě architektonické soutěže byl vybrán zpracovatel projektové dokumentace objektu - A projekt, s.r.o.. Hlavním dodavatelem stavby se stala na základě výběrového řízení společnost Sefimota stavební, a.s..

Rozhodnutí o umístění stavby bylo vydáno koncem dubna 1998. Stavební povolení bylo vydáno koncem září 1998. V průběhu zemních prací byly odkryty významné archeologické artefakty, což vedlo k přerušení výstavby a provedení záchranného archeologického průzkumu od 1.4.1999 do 30.6.1999. Současně to znamenalo prodloužení výstavby o dobu, po kterou byly prováděny archeologické práce. V srpnu 2000 byla výstavba domu úspěšně ukončena a dne 22.8.2000 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí.

V současné době probíhají výběrová řízení na prodej a pronájem jednotlivých bytů, a dokončování individuálních požadavků na dílčí nadstandardní provedení bytů určených k prodeji.

Zeleň a veřejné prostory

Zahrady pod Pražským hradem.

Barokní sloh, který od počátku 17.století začal ovlivňovat architekturu střední Evropy, změnil běhen dvou set let podstatným způsobem měřítko a výraz Prahy. Kostely ozdobil zelenými báněmi rozličných tvarů a jejich klenby freskami, které otevírají iluzivní výhled až do nebe. Měšťanské domy povýšil na reprezentativní paláce a ozdobil je portály, figurami, kašnami, štukovými reliéfy, erby, bohatými mřížemi a kamennými plastikami. Sebejistý, hravý a malebný barokní sloh používá každé volné místo ke své expanzi, sochy ožívují atiky a římsy fasád, zábradlí mostů, schodišť a balkonů. V symbióze všech druhů umění se téměř stírá rozdíl mezi architekturou, sochařstvím, iluzivní malbou a přírodou. Baroko zaplňuje všechny prázdné plochy, využívá zastrčená zákoutí, stísněné průhledy či libovolně členitý terén, aby je vzápětí obohatilo důmyslnou architektonicko-sochařskou kompozicí, která působí vždy naprosto samozřejmě, každá je něčím jiná a vždy osloví diváka a nabídne mu množství neopakovatelných zážitků.

Takto vznikly a dodnes působí zahrady na jižní straně návrší pod Pražským hradem. Strmý svah, který dříve protínala pouze mohutná středověká hradba, sloužil od 14.století k pěstování vinné révy a ovocných stromů. Výrazné stavební oživení této lokality přineslo zejména přesídlení dvora Rudolfa II. do Prahy koncem 16.století, kdy došlo k parcelaci dosud nevyužitých ploch a ke zvětšení hranic města. Pozemky podél obchodní cesty na úpatí svahu pod Hradem (dnes Valdštejská ulice) postupně obsadily výpravné domy a paláce, za kterými od konce 17.století postupně vznikaly terasové zahrady. Dnešní názvy paláců i zahrad jsou odvozeny od posledních majitelů, ale ve skutečnosti se v roli stavebníků i dalších majitelů vystřídala celá řada šlechtických rodů – Černínové, Gallasové, Trautmansdorfové, Lamingerové, Guttsteinové, Valdštejnové a další.

Roku 1991 byly zahrady převedeny do majetku SÚPP v Praze, který v letech 1992 až 2000 zajistil komplexní obnovu všech pěti zahrad včetně přilehlého Ledeburského paláce. Stavební a restaurátorské práce byly prováděny převážně ze státních prostředků, od r. 1993 s významnou finanční pomocí nadace Prague Heritage Fund, zřízené pod patronací Jeho královské Výsosti, prince z Walesu a prezidenta Václava Havla. Významnou podporou byla i cena Evropského společenství, udělená v roce 1993 jako pilotnímu projektu záchrany architektonického dědictví.

Obnova Vojanových sadů – rehabilitace terasy klášterní zahrady a předprostoru kaple sv. Terezie.

V projektové dokumentaci je řešena 1. etapa rehabilitace historické zahrady Vojanovy sady v Praze 1 na Malé Straně. Zahrnuje dvě části z celkového území zahrady – umístění řešených ploch je patrné ze situace širších vztahů. Nedílnou součástí zpracované projektové dokumentace je návrh studie rehabilitace terasy klášterní zahrady a předprostoru kaple sv. Terezie.

Navržené rehabilitační úpravy vycházejí z dostupných historických pramenů, z požadavků a následných připomínek zadavatele (OÚ MČ Praha 1 – OŽP) a zástupců Pražského ústavu památkové péče a Magistrátu hl. m. Prahy (OŽP a OPP) ke studii 1.etapy rehabilitace bývalé klášterní zahrady Vojanovy sady. Uvedená studie byla zpracována v říjnu roku 1999. Projektované rehabilitační úpravy se týkají podle zadání dvou částí historické zahrady:

Část "1" je prostor terasy zvýšené oproti ostatní ploše zahrady. Směrem do zahrady je terasa ukončena pískovcovým zábradlím, se zahradou ji spojuje široké pískovcové schodiště. Ze zbylých tří stran je terasa uzavřena křídly budov Ministerstva financí – severní a západní

hranici tvoří fasády bývalého karmelitánského kláštera, jižní hranici pak dostavba MF ze 30.let tohoto století.

Část "2" je plocha zahrady před barokní kaplí sv. Terezie. Hranici řešeného prostoru tvoří stávající cesty, z nichž dvě (přibližně rovnoběžné) jsou vedeny v trase hlavních, historicky doložených, původních cest. Spojnice těchto dvou cest – vedená nelogicky podél zadní stěny kaple – je v projektu zrušena a nahrazena cestou vyústující do zpevněné plochy před vstupem do kaple. Toto řešení je v souladu s odsouhlaseným návrhem (studie 1.etapy rehabilitace-říjen 1999).

Na terase (část "1") je obnovena křížová dispozice. Hlavní cesta vede (směrem západ-východ) od širokého nástupního pískovcového schodiště ke klasicistnímu schodišti (umístěné podél východní fasády budovy bývalého karmelitánského kláštera). Příčná osa směřuje (severním směrem) na výrazný prvek jižní fasády bývalé klášterní budovy – fresku se slunečními hodinami. Křížení cest je zdůrazněno motivem kruhu – v těžišti je travnatý kulatý záhon. Kamenná váza ve tvaru čtyřlístku je osazena ve středu záhonu na ploše vysypané hrubou cihelnou drtí. Rozhraní s trávníkem je vymezeno ocelovým páskem. Kamenná váza může sloužit jen jako plastika nebo bude osázena drobnými trvalkami (bylinkami). Umístění okrasného vodního prvku by si vyžádalo investičně i technicky náročnější řešení.

Křížovatka U obecního domu, Královská

rozpracovaná architektonická studie

Jedná se o nejasně definované křížení několika ulic za Obecním domem, se značným průjezdem vozidel podporovaným výjezdem z podzemních garáží pod OD Kotva. Značným problémem je zde živelné parkování.

Architektonická úprava prostoru řeší stávající situaci s ohledem na rozšíření pěších ploch a redukci ploch sloužících pro živelné parkování. Rozšíření ploch pro chodce a usměrnění automobilové dopravy představuje zlepšení průchodu touto lokalitou jak pro obyvatele této části centra, tak pro pasanty. Na rozšířené pěší ploše může vzniknout (dle funkce okolních objektů) komerčně využitá předzahrádka nebo zákoutí s možností krátkodobého odpočinku na lavičce atd.

Dokumentace je na úrovni architektonické studie ve stadiu rozpracovanosti

Náměstí Franze Kafky

rozpracovaná architektonická studie

Atraktivní prostor těsně vedle Staroměstského náměstí je dnes spíše průjezdnou ulicí, přetnutou frekventovanou pěší trasou: stanice metra Staroměstská - Staroměstskému náměstí. Chodník před zadním vstupem do Magistrátu hl. m. Prahy je zvýšený až o dva stupně oproti jízdniému pruhu. Důvodem jsou cenné podzemní prostory románského domu, který zde stál ještě na počátku 20. století a byl jako jeden z posledních stržen v souvislosti s asanací Starého a Židovského Města. Převažující povrch tohoto prostoru je asfaltový, protilehlý pěší prostor (navazující na boční vstup kostela sv. Mikuláše) je nedávno upraven jako pěší zóna a vydlážděn novodobým rastroem z chodníkové mozaikové dlažby.

Návrh architektonické úpravy prostoru, který se mění z ulice na náměstí vychází ze dvou variant dopravního režimu:

- zachování stávajícího dopravní režimu (*viz grafická část: ulice s pomníkem*)
- zklidnění dopravního provozu uzavřením pro průjezd vozidel při ponechání vjezdu pro zásobování (*viz grafická část: pěší náměstí, Nové náměstí*)

Zvýšená úroveň povrchu chodníku kvůli románským podzemním prostorům je v obou variantách respektována, dokonce využita pro vytvoření soklu pomníku. Zklidnění dopravního režimu potvrzuje a zvýrazňuje změnu prostoru z ulice U radnice na náměstí Franze Kafky a

odděluje od sebe chodce a automobily. Dojem náměstí se zvýší sjednoceným systémem dlažby (viz grafická část: *Nové náměstí* nová velká dlažba odpovídající charakteru prostoru). Tato úprava si vyžádá změnu systému odvodnění.

Dokumentace je na úrovni architektonické studie ve stadiu rozpracovanosti.

Křižovatka Pštrossova, Na Struze, Vojtěšská.

V současném stavu organizace dopravy ulice Na Struze představuje jediný vstup do oblasti ležící jižně od Národního divadla mezi Ostrovní a Myslíkovou ulicí. Vjezd do oblasti je veden z Masarykova nábřeží jednosměrně ulicí Na Struze, ze které je možno odbočit nejprve vpravo do Vojtěšské nebo posléze do obou směrů ulice Pštrossovy. Ve všech těchto uličních úsecích je provoz veden jednosměrně.

S ohledem na těžký deficit odstavných a parkovacích stání v širším území je pak plocha náměstíčka využívána především pro stání vozidel. Tlak na stání vozidel si již v minulosti vynutil potřebu jisté regulace a organizace plochy. Zřejmě, především s ohledem na potřebu levné a rychlé úpravy, bylo v nedávné době vymezeno stání vozidel přenosnými článkovými prefabrikáty. Každodenním dlouhodobým užíváním této lehké konstrukce však dochází k jejímu narušování a destrukci a tak současný stav úpravy plochy je žalostný.

Orgány Městské části Praha 1 přijaly v loňském roce rozhodnutí o potřebě urychleného řešení této neutěšené situace a provedení úprav směřujících k rehabilitaci tohoto exponovaného území Pražské památkové rezervace. Obvodní úřad zadal projekčnímu atelieru Ing. ak. arch, Zachové vypracování variantní studie řešení prostoru náměstíčka, která byla v závěru roku 1999 dokončena.

Předkládaný návrh úpravy v prostoru náměstíčka vytváří ve střední části pás vozovky v konstantní šířce 13,60 m přiléhající k severní straně. Stávající poloha chodníkové obruby při severní frontě je zachována pouze místně, v případě potřeby bude výškově rektifikována. Pojížděný pás, na kterém je zachována současná řádková dlažba z velké kostky, je oboustranně využíván pro šikmé parkování vozidel (pod úhlem 60 stupňů) a také pro průjezd vozidel středovým pruhem šířky 4,0 m. Navrhovaná úprava umožňuje stání $8 + 7 = 15$ vozidel. Plochu uzavírá nově položený obrubník ve vzdálenosti 6,20 m před nově rekonstruovanými domy při východní frontě náměstíčka. Chodníková plocha je vymezena žulovým obrubníkem OP2 uloženým v betonovém loži s opěrou s výškou nášlapu 12 cm. Obě nároží jsou zaoblena obrubníky o poloměru 6,0 m. Velká řádková dlažba pod chodníkem je rozebrána a přebytek materiálu deponován na skládce určené Obvodním úřadem. Chodník bude realizován s povrchem z vápencové mozaikové dlažby. V souladu s předchozí prací bude v ploše osazena litinová mříž pro strom s možností umístění laviček.

Křižovatka V kolkovně, Dušní, Věžeňská, Široká

Prostor křižovatky ulic V Kolkovně, Dušní, Věžeňská a Široká na Starém Městě je jedním z velice významných urbanistických prostor východního sektoru Starého Města. Celému prostoru dominuje na jeho severní straně kostel Sv. Ducha a objekt Španělské synagogy. Z jižní strany prostor uzavírají tři klínovité bloky obytných domů přestavbových počínů XIX. století.

Celý prostor je po obvodě lemován chodníky z mozaikové dlažby. Vnitřní komunikační plocha je upravena ve vozovkové těžké konstrukci z řádkové dlažby velké kostky a v podstatě umožňuje pojíždění v celé ploše. S ohledem na značný deficit odstavných a parkovacích stání v širším území je téměř celý obvod plochy využíván pro stání vozidel. Nutnost regulace dopravy na území Pražské památkové rezervace a tlak na zajištění stání vozidel si již v minulosti vynutil potřebu jisté regulace a organizace plochy.

Orgány Městské části Praha 1 přijaly v loňském roce rozhodnutí o potřebě urychleného řešení této neutěšené situace a provedení úprav směřujících k rehabilitaci tohoto exponovaného území Pražské památkové rezervace. Obvodní úřad zadal projekčnímu atelieru Ing. akad. arch. Zachové vypracování variantní studie řešení prostoru křižovatky, která však byla v rozpracovanosti přerušena a zatím není dokončena. Na základě dalších jednání pak byla k dalšímu dopracování vybrána jedna z variant, řešící středovou pochozí plochu v trojúhelníkovém tvaru.

Předkládaný návrh úpravy tedy vychází ze záměrů předchozí dokumentace a ve středové ploše vytváří ostrůvek trojúhelníkového tvaru ve zvýšené pochozí úrovni. Hrany ostrůvku jsou vytvořeny tak, že pro pojíždění je ponechán pás o minimální šířce 6,0 m. Vrcholy trojúhelníkovité plochy jsou zaobleny oblouky o poloměru 5,50 m. Zcela nově je řešen pohyb pěších v celém prostoru a to s využitím nového středového ostrůvku, do kterého jsou směřovány všechny pěší přechody. V souvislosti s novou organizací pěších pohybů se počítá s vybavením nových přechodů pro pohyb osob se sníženou schopností pohybu a orientace (nášlap + 2 cm, varovné a signální pásy) a se zrušením těchto úprav v místech opuštěných přechodů. Středový ostrůvek je lemován žulovým obrubníkem OP2 osazeným do betonového lože s opěrou. Vzhledem k tomu, aby nový obrubník nebyl příliš násilně výškově lámán, je zvolena jeho základní výška +8 cm nad úroveň vozovky.

Požadované umístění dvou stromů a pítka ve středové ploše je s ohledem na průběh inženýrských sítí prakticky vyloučené. Na ostrůvku je navržena ploška pro případné dodatečné umístění pítka, jehož realizace je však podmíněna vodoprávním řízením.

Dětské hřiště – Petřín

V rámci rekonstrukce Petřínských sadů bylo do obnovy zahrnuto i dětské hřiště v dolní části Petřína.

Návrh byl zpracován Atelierem zahradní a krajinářské architektury ve dvou variantách – menší a větší. Inspirován byl ovocným sadem dávajícím ovoce proto, že dochází k opylení včelou jako impulsem početí. Proto je hlavním motivem tohoto návrhu včelí plást, jenž vytváří oddělené plochy a je doplněn drobnou plastikou : jablko, hrušeň, včela vos a ...

Pískoviště je umístěno do komůrek plástu a je řešeno tak, aby je bylo možno překrýt napínací sítí proti znečištění. Herní prvky jako houpačky, šplhadla, ručkovadla, kladové houpačky, provazový žebřík, jsou jednoduché, dřevěné, z kulatiny a hranolů v přírodních odstínech dřeva. Celý konstrukční systém je velmi pevný s možností demontáže.

Dětské hřiště pod Karlovým mostem.

Původní dětské hřiště bylo v havarijním stavu, veškeré spoje u dřevěné sestavy byly odhnilé, proto se MČ Praha 1 rozhodla vybudovat nové hřiště. Podmínkou bylo instalovat takové herní prvky, které by splňovaly bezpečnostní normy, vyhovovaly z hlediska památkové péče pro lokalitu Malé Strany a hlavně, aby také vydržely velkou zátěž, jelikož na toto hřiště dochází i mládež ve věku 15ti a více let.

Bylo vypsáno výběrové řízení, ve kterém prvenství získala dánská firma KOMPAN, zastoupená firmou TOJA – Fortel. Byla upřednostněna i z hlediska památkové péče pro svoji transparentnost a vylehčenost, která je docílena propojováním jednotlivých herních prvků z kovových a plastových dílců, včetně střízlivé barevnosti.

K dnešnímu dni není jediná část sestavy zničena, ani poškozena.

Pamětní desky

Návrh pamětní desky generála Karla Janouška.

RnDr. Karel Janoušek se narodil 30.10.1893 v Přerově. V I. světové válce se jako příslušník České družiny zúčastnil bojů u Zborova. Do ČSR se vrátil v r. 1920 jako kapitán ruských legií. Po návratu se významně podílel na budování čsl. Vojenského letectví. Vystudoval Karlovu universitu, obor meteorologie a geofysiky a dosáhl hodnosti brigádního generála.

Po okupaci odešel do Francie, kde byl až do její okupace velitelem čs. Zahraničních letců. Ve Velké Británii byl spolu s 2.367 čs. letci přijat do RAF do funkce Inspektora čs. zahraničních letců. Za mimořádnou bojovou účast čs. letců, což bylo vysoce hodnoceno všemi spojenci a bylo základem pro uznání čs. vlády, mu byl udělen vysoký britský řád "Order of Bath" britským králem Jiřím VI.

Po návratu do osvobozené vlasti byl po únoru 1948 jako většina čs. zahraničních letců těžce perzekuován a strávil 12 let ve vězeních. Po těchto životních útrapách zemřel v r. 1971 a byl pochován v Praze 8 na Libeňském hřbitově na Korábě. V r. 1992 byl rehabilitován, byla mu vrácena hodnost a byl povýšen do hodnosti armádního generála AČR in memoriam.

Umístění pamětní desky panu armádnímu generálovi RnDr. Karlu Janouškovi bude spravedlivým oceněním jeho celoživotních zásluh o ČSR a také morálním uznáním bojů čs. zahraničních letců i těm 546 padlým, jako zásluh o osvobození Československa.

Pamětní deska bratří Čapků.

V domě v ulici Říční 11 v Praze 1 pobývali v letech 1907 –1925 bratři Čapkové. Na jejich památku a připomínku jejich pobytu zde byla instalována již dříve bronzová pamětní deska. Tato deska však později byla ukradena. Proto ve spolupráci se Společností bratří Čapků v Praze bylo dohodnuto její obnovení. Nová pamětní deska, vyrobená jako replika podle fotografií panem Líbalem, byla v roce 1999 osazena zpět na původní místo.

Pohyb pod zemí a na povrchu

Kolektory v centru hl. m. Prahy

---

1. Kolektor Příkopy – Václavské náměstí

Jedná se o přestavbu stávajícího kabelového a vodovodního tunelu na kolektor III. Kategorie a to v dolní části Václavského náměstí. Tyto tunely byly vybudovány v rámci výstavby Metra v 70tých letech a nevyhovují platné normě pro výstavbu kolektorů (není zde monitoring, potřebné větrání atd.). Z těchto důvodů budou tyto tunely rekonstruovány na kolektor.

Dále bude vyražen nový kolektor vzhledem k nutnosti propojení na stávající objekty. Tento nový kolektor bude propojen na stávající kolektor Příkopy na nově připravovaný kolektor Václavské nám.

2. Kolektor KCIA – trasa Vodičkova

Jedná se o kolektor III. kategorie navazující v šachtě Š 16 – před OD Krone na již vybudovaný kolektor KCIA – trasa Jindřišská. Dále tento kolektor vede ulicí Vodičkovou až na začátek ulice Lazarská do šachty Š 30. Další větev tohoto kolektoru vede na Karlovo náměstí do šachty Š 33. Na nároží ulic Vodičkova – Jungmannova je odbočka k šachtě Š 29, která je též součástí tohoto kolektoru. Od této šachty bude připravován další kolektor a to v ulici Jungmannova až na Uhelný trh, kde bude napojen na stávající již vybudovanou šachtu J 48 v rámci kolektoru KCI.

V současné době se uvažuje o přípravě kolektoru od Náměstí Republiky do ulice Revoluční.

Protipovodňová opatření na ochranu hl. města Prahy

Hlavní město Praha rozhodlo v r. 1997 o zahájení realizace systému povodňové ochrany. Po letech úvah, výzkumů, teoretických studií a realizovaných dílčích opatření bylo na základě poznatků z velkých záplav v zahraničí rozhodnuto o využití systému mobilních hradicích prvků. Tento systém bez citelných zásahů do stávajícího vzhledu města, zejména v jeho historických částech, umožní zabránit vzniku škod na majetku, včetně kulturních památek.

Mobilní hrazení bude využito především v historickém centru, zejména na Starém městě a Malé Straně, v úsecích na kraji města bude využito i stabilních opatření jako jsou zídky, hráze apod. kombinovaných s mobilním hrazením, zvl. v místech křížení s komunikací.

V r. 1996 byl zpracován "Povodňový model Prahy". Z této práce pak vyplynulo řešení celého protipovodňového systému, jež je rozdělen do sedmi etap. V rámci přípravy 1. Etapy bylo rozhodnuto o některých zásadách, které budou dodržovány při realizaci celé stavby.

Systém protipovodňové ochrany v centru města využívá zejména stávající nábrežní zdi u Vltavy, tam kde je jejich výška nedostatečná, bude bránit průniku vody při povodni mobilní protipovodňová bariera. Součástí řešení je vždy i opatření na kanalizaci (výstavba hradidlových komor proti vniknutí vzdušné vody).

První etapa stavby zajišťuje komplexní ochranu Starého města a Josefova od Jiráskova mostu po most Štefánikův. Realizace byla zahájena v dubnu 1999 úsekem mobil. hrazení v ul. Na Františku, pak na Masarykově nábreží, opatření na Karlových lázních a komplikovaný úsek na Smetanově nábreží. Stavba byla dokončena koncem května a v červnu provedena montáž celého úseku. Prvky mobilního hrazení jsou uloženy v kontejnerech organizace SEZAM, která bude zajišťovat při povodni jejich montáž.

V současné době se připravují ostatní etapy. Pro druhou etapu, ochranu Malé Strany a Kampy, byly posuzovány různé varianty umístění, výsledná varianta byla vybrána ve

spolupráci s MČ Praha 1. Navržená linie ochrany je v úseku od Říční ulice vedena jako tzv. břehová varianta – využívá stabilní historické zdi, objekt Českého rybářského svazu, dále kolem západního křídla areálu Sovových mlýnů a po nábřeží k Lichtenštejnskému paláci. V oblasti Kampy je linie zdvojená. Etapu doplňují ještě další opatření, na Kosárkově nábřeží, na stoce Brusnice a ve stadiu projednávání, hl. s orgány památkové péče, je způsob zahrazení Čertovky do Vltavy proti přívalové vodě.

Současný přístup vedení HMP, postup přípravy a realizace spolu se zkušenostmi z velkých povodní představují příslib, že se podaří dořešit systematickou ochranu města včetně historických a kulturních památek dlouho do budoucnosti.

Studie rozvoje cyklotras na Praze 1

Jízdní kolo je v současné době nejrozšířenějším a nejdostupnějším dopravním prostředkem. V České republice počet jízdních kol výrazně převyšuje počet automobilů. Jízda na kole se dle sociologických průzkumů stala v současné době nejoblíbenějším způsobem trávení volného času. Současně stoupá i využití kol při cestách do zaměstnání. Jízdní kolo se tak vrací jako dopravní prostředek.

Cyklistickou dopravou se zabývá Dopravní politika České republiky, schválená usnesením vlády č. 413 ze dne 17. června 1998, kterou vydalo Ministerstvo dopravy a spojů.

Cyklistickou dopravou v hlavním městě Praze se poprvé začal zabývat ústav dopravního inženýrství na konci 80. let. Prověřovaly se možnosti uplatnění cyklistické dopravy v rámci dopravní sítě města Prahy. První návrhy cyklistických tras se zaměřovaly především na rekreační cyklistiku, ale uvažovalo se i o trasách umožňujících denní využívání pro jízdu do zaměstnání.

S prvními realizacemi cyklistických tras se započalo na začátku 90. let a v roce 1991 již bylo vyznačeno cca 35 km. Některé z nich vlivem zanedbané údržby již zanikly. V roce 1992 byla připravena studie rozvoje cyklistických komunikací, jejichž síť by měla do konce roku 2000 dosáhnout celkové délky cca 400 km. Výše zmíněná studie byla schválena usnesením rady zastupitelstva hl. m. Prahy č. 323 ze dne 14. 3. 1993 jako Návrh rozvoje cyklistických komunikací na území hl. m. Prahy do konce r. 2000. Postupně se podle této studie v letech 1993 – 1996 vybuďovalo převážně vyznačením cca 130 km cyklotras celoměstského významu.

Potenciál cyklistické dopravy v Praze je díky členité terénní konfiguraci např. ve srovnání s městy v Polabí nebo v Holandsku či Dánsku samozřejmě do jisté míry omezen. Vzhledem k technickému vývoji kol a k stále větší oblibě horských a trekkových kol však tento faktor nehraje zdaleka tak významnou roli jako dříve.

Cílem této studie je vytvořit koncepci rozvoje cyklistické infrastruktury na Praze 1.

Řešení cyklistické dopravy je nutno zvláště na území Prahy 1 vnímat komplexně v rámci dopravně urbanistického řešení celého území. Vytváření cyklotras je krokem k preferenci nemotorové dopravy a ke zvýšení atraktivity městského prostředí. Proto je logické, když cyklotrasy vznikají v rámci procesu dopravního zklidňování, revitalizace městských prostor a vytváření obytných ulic. Většina navrhovaných cyklotras představuje současně i atraktivní pěší tahy – ideální by bylo, kdyby se tyto trasy staly jakousi nadřazenou sítí pro pěší a cyklistickou dopravu.